

จอห์น แมคอาร์เธอร์

พบแล้ว:

พระประสงค์ของพระเจ้า

ค้นพบทิศทางและจุดมุ่งหมาย
ที่พระเจ้าต้องการ
สำหรับชีวิตของคุณ

พบแล้ว:

พระประสงค์ของพระเจ้า

พบแล้ว:

พระประสงค์ของพระเจ้า

FOUND: GOD'S WILL

ค้นพบทิศทางและจุดมุ่งหมาย

ที่พระเจ้าต้องการ

สำหรับชีวิตของคุณ

จอห์น แมคอาร์เธอร์

JOHN MACARTHUR

พบแล้ว: พระประสงคฺของพระเจ้า eBook
Found: God's Will eBook
© 2024 โดย เกรซบรรณสาร (Grace Bannasan)

สงวนลิขสิทธิ์. ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ไปใช้หรือทำซ้ำในลักษณะใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร ยกเว้นในกรณีของใบเสนอราคาสั้นๆ ที่รวมอยู่ในบทความและบทวิจารณ์สำคัญ ส่งคำขอของคุณไปยังผู้จัดพิมพ์ตามที่อยู่ต่อไปนี้:

All rights reserved. No part of this book may be used or reproduced in any manner whatsoever without written permission except in the case of brief quotations embodied in critical articles and reviews. Direct your request to the publisher at the following address:

เกรซบรรณสาร
Grace Bannasan
บ้านเลขที่ 10 หมู่ 1
ต.ตลาดใหญ่ อ.ดอยสะเก็ด
จ.เชียงใหม่ 50220
โทรศัพท์ 098-757-3257
gracebannasan@gmail.com
hisbygrace@me.com
www.gracebannasan.com

พิมพ์ในประเทศไทย
Printed in Thailand.

พระคัมภีร์ทั้งหมดคัดลอกมาจากพระคัมภีร์ไทยฉบับมาตรฐาน THSV11 เว้นแต่ระบุเป็นอย่างอื่น
Unless otherwise indicated, all scriptures taken from the THSV11

จัดพิมพ์โดย เกรซ บรรณสาร/Grace Bannasan
โครงการภายใต้มูลนิธิมหกิจพระคุณของแบปติสตาในประเทศไทย

เผยแพร่ครั้งแรกเป็นภาษาอังกฤษภายใต้ชื่อ Found: God's Will หนังสือเล่มนี้ได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในสหรัฐอเมริกาโดย David C. Cook, 4050 Lee Vance Drive, Colorado Springs, CO 80918 USA
© 1973, 2012 by John MacArthur Jr.. แปลโดยได้รับอนุญาต.

ผู้แปล: พรเทพ คัดสุระ (Translator: Pornthep Katsura)
ตรวจสอบโดย: ชนะศักดิ์ แซ่จ๊ะ (Editor: Chanasak Saeja)

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

แมคอาร์เธอร์ จอห์น.

พบแล้ว: พระประสงคฺของพระเจ้า.-- เชียงใหม่: มูลนิธิมหกิจพระคุณของแบปติสตาในประเทศไทย, 2567.

82 หน้า.

1. พระเจ้า -- แก่งศาสนา -- คริสต์ศาสนา. I. พรเทพ คัดสุระ, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

231

ISBN (eBook) 978-616-94550-9-7

10 ม.1 ต.ตลาดใหญ่ อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ 50220
10 Moo 1, TaladYai, Doi Saket, Chiang Mai 50220
โทร 098-757-3257 gracebannasan@gmail.com
www.GraceBannasan.com

สารบัญ

1. พระเจ้าเป็นผู้ทำลายความสุขประจำจักรวาล หรือเปล่า?	7
2. ขั้นตอนแรกที่สำคัญอย่างยิ่ง	13
3. หลักการเม็คฟู่	23
4. ความบริสุทธิ์สำคัญเป็นอันดับแรก	43
5. ทำให้ผู้วิพากษ์วิจารณ์พูดไม่ออก	51
6. เผลอหน้าการต่อต้าน	57
7. คือคุณนั่นแหละ	73

บทที่ 1

พระเจ้าเป็นผู้นำความสุข ประจำจักรวาลหรือไม่?

เมื่อผมเดินทางไปตามที่ต่าง ๆ คำถามข้อหนึ่งที่มีคนถามผมบ่อยที่สุดก็คือ “คริสเตียนจะรู้จักพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตของตนได้อย่างไร?” พวกเราส่วนใหญ่ยอมรับว่าพระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับชีวิตผู้เชื่อทุกคน แต่บ่อยครั้งเราก็มีปัญหาในการหาคำตอบว่าแผนการนั้นจะไปทางไหนเมื่อต้องเจอทางแยก มีหนังสือ แผ่นพับ และคำเทศนามากมายพูดถึงปัญหานี้ แต่บางครั้งแม้กระทั่งผู้ที่แสวงหาอย่างพากเพียรที่สุดก็ยังหาคำตอบไม่เจอ สิ่งที่ผมอธิษฐานก็คือ ขอให้หนังสือเล่มเล็ก ๆ นี้

ช่วยเติมช่องว่างเหล่านั้นบางส่วนในลักษณะที่น่าตื่นเต้น และนำไปปฏิบัติได้จริง

บางคนอาจมองหาแนวทางที่ชัดเจนในเรื่องนี้ แต่กลับลงเอยด้วยการมีความคิดหลายแนวทาง บางคนดูเหมือนจะคิดว่าพระประสงค์ของพระเจ้านั้นหายไป คืออย่างน้อยพวกเขาก็บอกว่าเขากำลังค้นหามันอยู่ พวกเขาคิดว่าพระเจ้าคงจะเหมือนกระต่ายอีสเตอร์จากเบื่องบน ซึ่งเอาพระประสงค์ของพระองค์ไปซุกซ่อนเหมือนไข่อีสเตอร์ คือซ่อนให้พ้นสายตา แล้วก็ให้เราวิ่งไปในชีวิต พยายามหามันให้เจอ แล้วพระองค์ก็อยู่เบื่องบนคอยบอกไว้ว่า “เจ้าเข้าใจมันแล้ว”

ส่วนคนอื่นๆ ก็ให้คำแนะนำว่าเราจะพบพระประสงค์ของพระเจ้าผ่านประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้น เหมือนคุณวิ่งไปตามถนน เหยียบเปลือกกล้วย ลื่นล้มลงไปกับบนแผนที่ประเทศอินเดีย แล้วคุณก็บอกพระเจ้าทันทีว่า “ขอบพระคุณที่พระองค์ทรงนำอย่างชัดเจน ข้าพระองค์เข้าใจแล้ว อินเดียนั่นเอง” หรือทุกครั้งจะมีเสียงจากฟ้าสวรรค์ หรือมีนิมิตในฝันเรียกคุณให้ไปประเทศชิลี

แล้วก็มีบางคนทีกลับพระประสงค์ของพระเจ้าจริงๆ ผมไม่มีทางลื่นนักกีฬาที่มาหาผมในค่ายสุ่มเลข และ

บอกว่า “ผมไม่แน่ใจว่าผมอยากจะมอบชีวิตให้พระเยซูคริสต์มั๊ย เพราะผมกลัวสิ่งที่พระองค์จะนำให้ผมทำ” เขามีความคิดว่าพระเจ้าต้องการเอาตัวนักกีฬาบิกินี่ไปหักขาทั้งสองข้าง แล้วก็บังคับให้เขาเป่าขลุ่ย นี่เป็นการบอกอ้อม ๆ ว่าพระเจ้าเป็นเหมือน “ผู้ทำลายความสุขประจําจักรวาล” เหยียบย่ำความสุขของทุกคน และทำให้ฝนตกลงมาใส่ขบวนแห่รื่นเริง คนที่มีมุมมองแบบนี้จะกลัวพระประสงค์ของพระเจ้าจริง ๆ เพราะเขามองว่ามันเป็นวิถีชีวิตที่เข้มงวด ซึ่งจะเรียกร้องให้พวกเขาเสียสละความสามารถหรือทรัพย์สินสมบัติที่พวกเขาหวงแหนที่สุด

แล้วก็มีแนวคิดแบบเกมคว่ำห่วยทองเหลือง คุณรู้จักม้าหมุนสมัยก่อนไหม? แบบที่มีห่วยทองเหลืองกับห่วยเหล็กให้คนเล่น เวลามันหมุนไป คนที่ขี่ม้าก็จะเอื้อมไปคว้าห่วยที่ย่อยลงมาจากรางปล่อยห่วยด้านนอก ถ้าคุณสามารถคว้าห่วยทองเหลืองที่มีอยู่วงเดียว ในบรรดาห่วยเหล็กมากมาย คุณก็จะได้รางวัล คริสเตียนบางคนมองพระประสงค์ของพระเจ้าแบบนั้น คือคิดว่าถ้าคุณได้ห่วยทองเหลืองก็ดีนะ แต่ถ้าไม่ได้คุณก็พอใจกับห่วยเหล็กละกัน พูดอีกอย่างก็คือ ไม่ต้องจริงจังที่จะเอาชนะหรือออก แก่ออยู่ร่วมการแข่งขันก็พอ

ผมเคยอ่านจากแหล่งข้อมูลบางแหล่งว่า พระประสงค์ของพระเจ้านั้นไม่มีอะไรมากไปกว่า “สถานการณ์และแรงกระตุ้นต่าง ๆ ที่บังเอิญมารวมกัน”

แล้วก็ยังมีทฤษฎีอื่น ๆ อีกมากมาย

ท่ามกลางความสับสนนี้ เรายังคงถามว่า “พระประสงค์ของพระเจ้าคืออะไร? มีหลักการที่เป็นรูปธรรมใหม่ที่สามารถพูดแบบง่าย ๆ และปฏิบัติได้จริง?” ผมเชื่อว่ามีแน่นอน! และนั่นคือประเด็นที่หนังสือเล่มนี้ทั้งเล่มต้องการจะบอก คุณสามารถรู้ได้ไหมว่าคุณควรจะหางานอะไร จะเข้าเรียนที่ไหน จะรักหญิงสาวหรือชายหนุ่มคนไหน จะตัดสินใจอย่างไรในสถานการณ์หนึ่ง ๆ?

คุณสามารถรู้ได้ คุณไม่ต้องกังวลอีกต่อไป การต่อสู้ใกล้จะจบแล้ว การค้นหาใกล้จะสำเร็จแล้ว

ให้เราเริ่มต้นด้วยสมมุติฐานง่าย ๆ ว่า เนื่องจากพระเจ้ามีพระประสงค์สำหรับเรา พระองค์ย่อมต้องการให้เรารู้พระประสงค์นั้น ถ้าเป็นอย่างนั้น เราก็สามารถคาดหวังว่าพระองค์จะสื่อสารกับเราด้วยวิธีการที่ชัดเจนที่สุด แล้วมันคือวิธีการไหนล่ะ? คำตอบก็คือโดยทางพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นการเปิดเผยของพระองค์ ดังนั้นผมเชื่อว่าสิ่งที่ใครก็ตามจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับพระประสงค์ของพระเจ้านั้น ได้รับการเปิดเผยอย่างชัดเจนแล้วในหน้า

กระดาศที่มีพระวณะของพระองค์ที่จริงแล้วพระประสงค์
ของพระเจ้านั้นปรากฏชัดเจนมากในพระคัมภีร์

เมื่อเราดูหลักการบางข้อจากพระคัมภีร์ในหน้าต่อไป
ขอให้คุณเตรียมใจที่จะเจอบทสรุปที่ไม่คาดคิดและน่า
ประหลาดใจ ซึ่งสามารถเปลี่ยนชีวิตของคุณ

บทที่ 2

ขั้นตอนแรกที่สำคัญอย่างยิ่ง

พระประสงค์ของพระเจ้าไม่ใช่ปัญหาสำหรับผมอีกต่อไป และมันไม่จำเป็นต้องเป็นปัญหาสำหรับคุณด้วย ให้เราเริ่มจากจุดเริ่มต้น และดูว่าพระเจ้ามีอะไรจะเปิดเผยแก่เราผ่านทางพระวจนะของพระองค์

อัครทูตเปโตรเน้นแนวคิดเรื่องพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับเราใน 2 เปโตร 3:9 ตลอดจดหมายฝากฉบับที่สองของเปโตร เขาเตือนให้ระวังผู้เผยพระวจนะเท็จ ซึ่งเขาเรียกว่า “บ่อที่ไร้น้ำ” และ “สุนัขกลับไปหาสิ่งที่มันสำรอกออกมา” เปโตรกล่าวถึงลักษณะเด่นของ

“บ่อ” เหล่านี้ (ซึ่งดูเหมือนจะเป็นแหล่งน้ำที่ให้ชีวิต แต่กลับไม่มีน้ำให้) หรือ “สุนัข” เหล่านี้ (ซึ่งกลับไปเลียกินสิ่งที่มันสำรอกออกมา คือบาปที่พวกเขาเคยทิ้งไปแล้ว) ลักษณะเด่นของพวกเขาคือการปฏิเสธสองสิ่ง อันดับแรก ผู้ละทิ้งความเชื่อหรือผู้สอนเท็จจะปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระเยซูคริสต์ คือปฏิเสธ “องค์เจ้านายผู้ได้ทรงไถ่พวกเขาไว้” (2 เปโตร 2:1) สิ่งที่สองที่ผู้ละทิ้งความเชื่อปฏิเสธก็คือการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ (3:1–10) เขาพูดเยาะเย้ยว่า “ไหนละพระสัญญาว่าพระองค์จะเสด็จมา? พวกคุณนี้มีแต่พวกคลั่งศาสนา วังพาล่านเทียว บอกคนอื่นว่าพระเยซูกำลังจะมา พระองค์อยู่ไหนละ? ฉันไม่เห็นพระองค์เลย” เขาอ้างเหตุผลแบบนี้ “เพราะว่าตั้งแต่บรรพบุรุษล่วงลับไปแล้ว ทุกสิ่งก็เป็นอยู่เหมือนเดิมตั้งแต่ทรงสร้างโลก” เขาบอกว่า “จะไม่มีสิ่งใดเปลี่ยนแปลง เพราะมันไม่เคยเปลี่ยนแปลง ฉันจะไม่มีวันตายเพราะฉันไม่เคยตาย ฉันไม่มีทางเป็นมะเร็งเพราะฉันไม่เคยเป็นมาก่อน”

เปโตรจะตอบว่า “คุณลืมเรื่องน้ำท่วมโลก ทุกสิ่งไม่ได้เหมือนเดิมอย่างที่เคยเป็นมา” และมันจะไม่คงอยู่เหมือนเดิมอย่างว่ามันเคยเป็น พระเจ้าจะเข้ามาแทรกแซงในการพิพากษาครั้งยิ่งใหญ่ด้วยไฟ (2 เปโตร 3:10) “องค์พระผู้

เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์” (ข้อ 9) พูดอีกอย่างก็คือ เพียงแค่เราไม่เห็นพระเจ้าบุกมาพิพากษาโลก ก็ไม่ได้หมายความว่าพระองค์ไม่สามารถทำอย่างนั้นได้ มันไม่ได้หมายความว่าพระองค์ทรงสัญญาไว้แล้วจะไม่ทำตามพระสัญญา ที่พระองค์ชะลอเวลาไว้นั้น ไม่ได้หมายความว่าพระองค์ไม่มีความสามารถหรือไม่สัตย์ซื่อ แต่หมายความว่าพระองค์ทรงอดกลั้นพระทัยไว้นาน “พระองค์ไม่ทรงประสงค์ให้ใครพินาศเลย แต่ประสงค์ให้ทุกคนกลับใจใหม่” (ข้อ 9)

นี่คือเรื่องแรกเกี่ยวกับพระประสงค์ของพระเจ้า คือ พระองค์ต้องการให้ผู้คนได้รับความรอด ต้องการมากจนพระองค์ยับยั้งการพิพากษาของพระองค์ไว้ไปโลกกล่าวว่า “การกระทำเช่นนี้เป็นการดี และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระองค์ทรงประสงค์ให้ทุกคนได้รับความรอดและรู้ความจริง” (1 ทิโมธี 2:3-4) พระประสงค์ของพระเจ้ายิ่งก็ทำให้ผู้คนได้รับความรอด ถ้าคุณยังล้มลุกคลุกคลานในชีวิต และอธิษฐานต่อพระเจ้าเป็นบางครั้งบางคราวเหมือนลองเสี่ยงทาย แต่ไม่เคยมากุกเขาลงที่โคนไม้กางเขนและพบพระเยซูคริสต์ คุณก็ยังไม่ได้อยู่ที่จุดเริ่มต้นแห่งพระประสงค์ของพระเจ้าด้วยซ้ำ พระเจ้าไม่มีเหตุผลที่จะเปิดเผยอะไรเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับ

ชีวิตคุณ เพราะคุณยังไม่ผ่านคุณสมบัติหมายเลขหนึ่งคือ
ความรอด

พระเจ้าทรงนำคนของพระองค์

เจ้าของภัตตาคารและไนท์คลับผู้มีชื่อเสียงคนหนึ่ง
ในนิวยอร์กเคยกล่าวคำพูดนี้ในการให้สัมภาษณ์กับนักร้อง
“ผมคงไม่ได้มาอยู่จุดนี้ ถ้าไม่มีผู้ยิ่งใหญ่ที่อยู่ข้างบน”

แน่นอน คำพูดดังกล่าวเป็นความจริงเมื่อคุณพิจารณา
สิ่งที่อัครทูตเปาโลเจตนาจะบอก เมื่อเขาบอกชาวเอเธนส์
ที่นับถือพระอื่นว่า “เรามีชีวิต และไหวตัว และเป็นอยู่ใน
พระองค์” (กิจการ 17:28) พระคริสต์ทรงเป็นผู้ค้ำจุนทั้ง
จักรวาล และไม่มีใครมาอยู่ในจุดที่เขายู่ในปัจจุบันได้
ถ้าปราศจากพระองค์

แต่ในเรื่องที่พระเจ้าจะนำทางผู้ที่ยังไม่ยอมรับ
พระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของตนนั้น ไม่มี
พระคัมภีร์แม้แต่บรรทัดเดียวที่บ่งบอกว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้น
เป็นปกติ

ตรงกันข้าม เราอ่านเจอในพระคัมภีร์ว่า “เมื่อ [พระ
คริสต์] ต้อนแกะของท่านออกไปหมดแล้วก็เดินนำหน้า
และแกะก็ตามไปเพราะรู้จักเสียงของท่าน” (ยอห์น 10:4)

ถ้าปราศจากพระคริสต์ มนุษย์ก็เป็นคนแปลกหน้าต่อ

พระเจ้า พวกเขาเป็นพวกกบฏต่อพระเจ้า เป็นคนต่างด้าว
ในจักรวาลของพระเจ้า

พระคัมภีร์กล่าวว่าพระประสงค์ของพระเจ้าคือ
ให้ผู้คนได้รับความรอด และนั่นคือจุดเริ่มต้นของเรื่อง
ทั้งหมด พระเยซูกล่าวเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนในมาระโก
3:31–35 ขณะนั้นพระองค์กำลังสอนอยู่ในอาคารหลังหนึ่ง
แล้วมารดาพี่น้อง ๆ ของพระองค์ก็มาที่นั่น มีฝูงชน
นั่งอยู่ในอาคารหลังนั้น และที่นั่นคนแน่นจนครบครัว
ของพระองค์เข้าไปหาพระองค์ไม่ได้ มีคนบอกพระองค์ว่า
“มารดาและพวกน้องชายของท่านมาหาท่านอยู่ข้างนอก”

พระองค์ตอบว่า “ใครเป็นมารดาของเราและใครเป็น
พี่น้องของเรา?”

ผมแน่ใจว่าฝูงชนที่นั่นจะมีปฏิกิริยาทำนองนี้ “นั่น
คำถามอะไรนะ? ทุกคนต้องรู้จักแม่กับพี่น้องของตัวเอง
อยู่แล้วสิ”

ถ้าพวกเขายังไม่ตกใจเมื่อได้ยินปฏิกิริยาแรกของ
พระเยซู พวกเขาก็คงตกใจเพราะคำกล่าวที่พระองค์ตรัส
ต่อจากนั้น พระองค์มองดูคนที่นั่งอยู่รอบ ๆ พระองค์ และ
ตรัสว่า “คนเหล่านี้เป็นมารดาและพี่น้องของเรา”

พวกเขาแต่ละคนอาจมองหน้ากันและคิดว่า *ใครนะ
กันหรือ?*

แล้วพระองค์ก็บอกคุณสมบัติว่า “คนใดที่ทำตามพระทัยของพระเจ้า คนนั้นแหละเป็นพี่น้องชายหญิงและมารดาของเรา”

พระเยซูกำลังบอกอะไร? พระองค์กำลังสอนว่าถ้าใครจะมีความสัมพันธ์กับพระองค์ คนนั้นต้องทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า และในทางกลับกัน ถ้าใครจะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า คนนั้นก็ต้องมีความสัมพันธ์กับพระเยซู

อัครทูตยอห์นกล่าวว่า “อย่ารักโลกหรือสิ่งของในโลก... โลกกับสิ่งชั่วร้ายของโลกกำลังผ่านพ้นไปแต่คนที่ประพฤติตามพระทัยของพระเจ้าจะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” (1 ยอห์น 2:15–17) ใครจะมีชีวิตอยู่ตลอดไป? คำตอบคือผู้ที่ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า แต่ใครคือผู้เดียวที่สามารถประทานชีวิตนิรันดร์? คำตอบคือพระเยซูคริสต์ ดังนั้นขั้นแรกสุดในการเดินไปบนเส้นทางแห่งพระประสงค์ของพระเจ้าย่อมคือ คุณต้องได้รับความรอด

ถ้าคุณไม่เคยมอบถวายชีวิตแด่พระเยซูคริสต์ คุณก็ไม่สามารถคาดหวังสิ่งใดจากพระเจ้าได้เลยแม้แต่สิ่งเดียว พระองค์ไม่ได้คิดหนีอะไรคุณ พระองค์ไม่ได้เกี่ยวข้องกับอะไรกับคุณเลยแม้แต่บัดนี้

ผู้คนส่วนมากปฏิเสธเรื่องนี้ หลักคำสอนเรื่องความรอดนั้นไม่เป็นที่นิยม เพราะมันรวมถึงการยอมรับความบาป ไม่มีใครชอบที่จะยอมรับความบาป และหลายคนต่อต้านความคิดที่ว่าพวกเขาจำเป็นต้องได้รับการช่วยให้รอด

การเผชิญหน้ากับมหาวิทยาลัยยูซีแอลเอ

ผมไม่มีวันลืมการไปร่วมงานระดมคนประกาศแบบสายฟ้าแลบกับองค์การแคมพัสครุเสดฟอร์ไครสต์ที่มหาวิทยาลัยยูซีแอลเอ เด็กประมาณสองพันคนออกไปประกาศข่าวประเสริฐแบบตัวต่อตัวเวลานั้นมหาวิทยาลัยยูซีแอลเอเป็นที่มั่นของศาสนายิว ทั้งสายออร์ทอดอกซ์ สายอนุรักษนิยม และสายปฏิรูป นอกจากนั้นยังเป็นที่รู้กันว่าที่นี่มีกลุ่มคอมมิวนิสต์หลายกลุ่มด้วย ดังนั้นยูซีแอลเอจึงไม่ใช่สถานที่ซึ่งจะเปิดรับข่าวประเสริฐมากที่สุด แต่เราก็ออกไปประกาศพระคริสต์ที่นั่น ไม่ช้าก็มิบทความหน้าแรกในหนังสือพิมพ์*เดลี บรูอิน* (หนังสือพิมพ์นักศึกษาของยูซีแอลเอ) พร้อมกับการ์ตูนรูปหมีบรูอิน (หมีมาสคอตของยูซีแอลเอ) นอนอยู่บนพื้น โดยมีคริสเตียนเอาส์นเท้าเหยียบคอของหมีบรูอิน และ

ในหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นยังมีบทความซึ่งเขียนโดยคนบดีเตือนว่าการพูดคุยเรื่องพระเยซูคริสต์ภายในมหาวิทยาลัยจะต้องยุติโดยทันที มิฉะนั้นฝ่ายบริหารจะดำเนิน “มาตรการโดยตรง” คนบดีอ้างธรรมเนียมของมหาวิทยาลัยมาตราหนึ่ง ซึ่งกล่าวว่า “มหาวิทยาลัยจะต้องไม่ถูกใช้เพื่อนำคนเปลี่ยนศาสนา”

การพูดถึงความบาปและความรอดเป็นเรื่องที่ทำให้บางคนไม่พอใจ ใครล่ะจะอยากได้ยินเรื่องความบาป? คนส่วนใหญ่ใส่หน้ากากให้มัน บาปไม่ใช่บาป โอ้ไม่หรือนักจิตวิทยาบอกเราว่า บาปคือ “แนวโน้มความชอบตั้งแต่ก่อนคลอด” บาปคือ “ลักษณะเฉพาะของความเป็นปัจเจกบุคคล” บาปคือ “การหลั่งฮอร์โมนต่อมไร้ท่อบกพร่อง”

แต่พระประสงค์ของพระเจ้าคือให้ผู้คนได้รับความรอด และเรื่องพื้นฐานที่จะนำไปสู่ความรอดก็คือการยอมรับความผิดบาป นี่จึงทำให้มันเป็นเรื่องที่คุณต้องรับผิดชอบโดยตรง มีความเป็นไปได้สองทางก็คือ คุณยังไม่ได้ได้รับความรอดจากบาปของคุณ และคุณจำเป็นต้องมาหาพระคริสต์เพราะนั่นเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า หรือไม่คุณก็ได้รับความรอดแล้ว และจำเป็นต้องนำ

ข่าวสารเรื่องความรอดไปบอกคนอื่น มีคนอีกทั้งโลกที่จำเป็นต้องพบพระเยซูคริสต์ พระเจ้าต้องการให้พวกเขาได้รับความรอด และคุณกับผมก็เป็นพาหนะสำหรับการขนส่งข่าวประเสริฐ นั่นคือพระประสงค์ของพระเจ้า

คุณบอกว่าคุณไม่รู้ว่าจะพระประสงค์ของพระเจ้าคืออะไร แต่ผมจะบอกคุณว่าพระประสงค์นั้นคืออะไร เหนือสิ่งอื่นใดพระประสงค์ของพระองค์คือให้คุณรู้จักพระคริสต์ จากนั้นก็ให้เพื่อนบ้านคุณได้ยินเรื่องพระคริสต์ นั่นคือพระประสงค์ของพระองค์ บ่อยครั้งเหลือเกินที่เราัวแต่นั่งกระดิกนิ้วฝันเรื่องพระประสงค์ของพระเจ้าในอนาคตไกล ๆ ในขณะที่เราไม่เต็มใจแม้แต่จะลุกขึ้นยืนด้วยสองขาของเราเดินไปตามถนน และทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าในเวลานี้

พระเจ้าปรารถนาเหลือเกินที่ผู้คนจะได้รับความรอด จนพระองค์ถึงกับประทานผู้ที่พระองค์รักที่สุด คือพระบุตรของพระองค์และส่งพระองค์มาเพื่อสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน พระองค์รักถึงขนาดนั้น และนั่นชี้ให้เห็นว่าพระองค์มีพระประสงค์มากแค่ไหนที่จะให้ผู้คนได้รับความรอด

บทที่ 3

หลักการเบ็ดผู้

ในฐานะผู้เชื่อ หรือคนในครอบครัวของพระเจ้า ถ้าเรา
ไม่รู้จักพระประสงค์ของพระเจ้า เราจะเป็นคนแบบไหน?
คนที่ไม่รู้ข้อมูลหรือเปล่า? ไม่ใช่ คนที่กำลังค้นหาอยู่
หรือเปล่า? ไม่ใช่ เรากำลังเป็น*คนโง่*

คุณอาจจะบอกผมว่า “พูดแรงไปหน่อยนะ พระคัมภีร์
ไม่ได้พูดแบบนั้นสักหน่อย”

งั้นเหรอ? ลองอ่านนี้ดูสิ “อย่าเป็นคนโง่เขลา แต่จง
เข้าใจว่าอะไรคือพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า”
(อฟ. 5:17)

ยิ่งกว่านั้น ข้าพระคัมภีร์ก่อนหน้านั้นยังบอกเราว่า เราจำเป็นต้องเดินหน้าในเรื่องนี้ เพราะเรามีเวลาไม่เยอะ เราจะต้อง “ใช้โอกาส [ของเรา] ให้เป็นประโยชน์ เพราะว่า ทุกวันนี้เป็นยุคสมัยที่ชั่วร้าย” (ข้อ 16)

คุณอาจบอกว่า “แต่ฉันกำลังมองหาพระประสงค์ของพระเจ้าอยู่นะ บางทีฉันอาจจะเป็นคนโง่ แต่ฉันจะทำอะไรกับเรื่องนั้นได้ล่ะ?”

ได้สิ คุณทำได้ ไม่อย่างนั้นพระคัมภีร์ก็คงไม่สั่งคุณว่า “อย่าเป็นคนโง่เขลา” วิธีหลีกเลี่ยงการเป็นคนโง่เขลานั้น อยู่ในพระคัมภีร์ข้อถัดไป “อย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้เสียคน แต่จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” (ข้อ 18)

ประการแรกถ้าคุณต้องการรู้พระประสงค์ของพระเจ้า คุณต้องได้รับความรอด ประการที่สอง คุณต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ นั่นคือคำสอนในพระวจนะของพระเจ้า

คริสเตียนหลายคนบอกว่า “ฉันไม่เข้าใจว่าทำไมพระเจ้ายังไม่เปิดเผยว่าฉันควรแต่งงานกับใคร” คนอื่นๆ อาจบอกว่า “ทำไมพระองค์ไม่สำแดงแก่ฉันว่าฉันควรทำงานอะไร ฉันควรตกลงทำธุรกิจอะไร ฉันควรซื้ออะไร ฉันควรย้ายไปอยู่บ้านอีกหลังไหม หรือฉันควรทำอย่างไรกับปัญหาเฉพาะเจาะจงบางอย่าง? ทำไมพระเจ้าไม่ทำ

อะไรบางอย่างเพื่อฉัน และเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์แก่ฉัน?” และตลอดเวลาดังกล่าว คนเหล่านี้ไม่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีการเปิดเผยชัดเจนว่าเป็นพระประสงค์ของพระองค์ ทำไมพระเจ้าจึงสมควรจะเปิดเผยอะไรบางอย่างแก่ใครสักคนด้วย ถ้าเขาไม่ทำสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสไว้แล้วอย่างชัดเจนว่านั่นเป็นพระประสงค์ของพระองค์?

เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณหมายความว่าอย่างไร? ผมขอสอนบทเรียนศาสนาคริสต์ให้คุณสั้น ๆ เราจะเรียกบทเรียนนี้ว่าศาสนาคริสต์เรื่องชีวิตที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เมื่อคุณได้รับความรอดในช่วงเวลานั้นที่คุณยอมรับพระเยซูคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จมาสถิตอยู่ภายในคุณ ไม่มีคริสเตียนคนไหนไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ “ใครไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ คนนั้นก็ไม่ใช่ของพระองค์” (โรม 8:9 และดู 1 คร. 6:19; 12:12-13) แต่ก็เป็นเรื่องน่าประหลาดใจที่มีคริสเตียนมากมายคิดว่าพวกเขาไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผมเคยนั่งอยู่ในคริสตจักร และได้ยินหลายคนที่ยังใจอธิษฐานว่า “โอ พระเจ้า โปรดส่งพระวิญญาณของพระองค์ลงมา” เมื่อได้ยินแล้วผมก็คิดในใจว่า *ไม่ พระองค์อยู่ที่นี่*

ພຣະອົງຢູ່ທີ່ນີ້! ພມເຄຍໄດ້ຍືນຄົນອື່ນຮູ້ຈັກວ່າ “ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ ໂປຣດປະທານພຣະວິຖຽນູນຂອງພຣະອົງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງມາກື້ນ” ຮາວກັບວ່າພຣະອົງມາເປັນໂຕສເໝືອນຍາ

ພຣະວິຖຽນູນບຣິສຸທຣີເປັນບຸກຄລ ພຣະອົງສັດຕູຢູ່ຢາຍໃນຄຸນ “ທ່ານຮູ້ແລ້ວໄມ້ໄຮ່ຫຼືວ່າ ຮ່າງກາຍຂອງພວກທ່ານເປັນວິຫາຣຂອງພຣະວິຖຽນູນບຣິສຸທຣີຜູ້ສັດຕູໃນທ່ານ?” (1 ຄຣ. 6:19) ຫລາຍຄັ້ງເລື່ອເກີນທີ່ເຮົາຂໍສິ່ງທີ່ເຮົາມີຢູ່ແລ້ວ ເຮົາອື່ນຮູ້ຈັກຂອງພຣະວິຖຽນູນບຣິສຸທຣີ ທັງ ໆ ທີ່ພຣະອົງຢູ່ທີ່ນີ້ແລ້ວ

ຄຸນເຄຍວິເຄຣາະຫ້ຄຳອື່ນຮູ້ຈັກຂອງຄຸນເອງໄມ້?

ຄຸນອື່ນຮູ້ຈັກວ່າ “ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ ໂປຣດປະທານ ກຸມາຣິກໃຫ້ຂ້າພຣະອົງມາກື້ນສຳລັບຄົນນັ້ນຄົນນີ້” ແຕ່ພຣະຄັມກິຣ໌ກຣ່າວວ່າ “ກຸມາຣິກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຫລັງເຂົ້າສູ່ຈິຕໃຈຂອງເຮົາແລ້ວ” (ໂຣມ 5:5)

ຄຸນຫຼວງວ່າ “ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ ຂ້າພຣະອົງຕ້ອງການພຣະຄຸນ ມາກວ່ານີ້” ພຣະເຈົ້າຕຣ໌ສວ່າພຣະຄຸນທີ່ພຣະອົງປະທານແກ່ຄຸນນັ້ນເພີ່ງພອຢູ່ແລ້ວ (2 ຄຣ. 12:9)

ຄຸນຮ້ອງຫຼວງວ່າ “ໂອ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພຣະອົງຕ້ອງການກຳລັງມາກວ່ານີ້” ແຕ່ພຣະຄັມກິຣ໌ກຣ່າວວ່າຄຸນ “ທຳໄດ້ທຸກຢ່າງ” ໂດຍພຣະຄຣິສຕ໌ຜູ້ທຣຽມເສຣິມກຳລັງຄຸນ (ຟິລິປປີ 4:13)

คุณอธิษฐาน “โอ พระเจ้า โปรดนำทางข้าพระองค์”
แต่พระองค์ได้ประทานพระวจนะที่เพียงพอสำหรับทุกสิ่ง
เพื่อส่องทางให้คุณแล้ว (สดุดี 119:105)

ครบบริบูรณ์ในพระองค์

เมื่อไหร่คริสเตียนทั้งหลายจะตระหนักว่าพวกเขามีทุกสิ่ง?
เปโตรเขียนไว้ว่า “ฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ให้ทุกสิ่งแก่
เรา ที่จำเป็นต่อชีวิตและการดำเนินตามทางพระเจ้า”
(2 เปโตร 1:3) คุณไม่ได้ขาดอะไรเลย แต่มีคริสเตียนพอม
แห่งมากมายเหลือเกินที่เพียวพูดว่า “คือว่า ฉันไม่มีอำนาจ
ที่จะทำสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น”

อัครทูตเปาโลกล่าวแก่ชาวโคโลสีว่า “พวกท่านได้รับ
ความครบบริบูรณ์ในพระองค์” (โคโลสี 2:10) ครบบริบูรณ์!
คุณกำลังหาอะไร? คุณกำลังขออะไร? ยากอบบอกว่าคุณ
ควรขออะไร ขอ “สติปัญญา” (ยากอบ 1:5) และนั่นหมายถึง
ความเข้าใจที่จะรู้ว่าคุณมีอะไรอยู่แล้ว และไม่ต้องขอ
สิ่งนั้น โดยหลักฐานยืนยันเดียวกันนี้ เราก็ไม่จำเป็นต้อง
ขอพระวิญญาณ เพราะพระองค์สถิตอยู่ในเราแล้ว

เนื่องจากเรามีพระวิญญาณ เราจึงมีฤทธานุภาพด้วย
ตามที่พระเยซูบอกพวกอัครทูตว่า “แต่พวกท่านจะได้รับ

พระราชทานฤทธาานุภาพ เมื่อพระวิญญูณบริสุทธิเสด็จมาเหนือท่าน” (กิจการ 1:8) คำว่า *ฤทธาานุภาพ* ในภาษากรีกคือ *ดูนามิส* และจากคำนี้ก็กลายมาเป็นคำว่า *ไดนาไมท์ (ระเบิด)* ในภาษาอังกฤษ มันหมายถึงรูปแบบของพลังที่มหาศาลและระเบิดออกมา

คุณอาจบอกว่า “ใช่เหรอ? ฉันไม่ค่อยแน่ใจเลย ฉันคิดว่าฉันเหมือนระเบิดค่าน ฉันไม่ได้แสดงพลังเหมือนระเบิดในชีวิตของฉัน ฉันไม่ได้ส่งเสียงฟูดัง ๆ เหมือนจุกชนวนด้วยซ้ำ”

แต่ฤทธาานุภาพอยู่ที่นั่นทั้งหมดแล้ว สิ่งที่มีจะไม่อยู่ที่นั่นก็คือการปล่อยฤทธาานุภาพนั้นออกมา การมีพระวิญญูณก็เรื่องหนึ่งแต่การเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

“ฟิชซี” เป็นเม็ดเล็ก ๆ สำหรับทำน้ำอัดลม มันได้รับความนิยmlอย่างล้นหลามในทศวรรษที่ 1950 และ 1960 และเพิ่งจะพยายามกลับมาอีกครั้งเมื่อเร็ว ๆ นี้ ถ้าพูดง่าย ๆ ยาเม็ดชนิดนี้ก็เหมือนยาละลายน้ำแบบเม็ดฟู่ที่มีรสชาติ ถ้าคุณใส่เม็ดหนึ่งลงไปใแก้วน้ำดื่ม รสชาติของมันก็จะกระจายออกมา ยาเม็ดอัดแน่นเข้มข้นนี้ยังใช้การไม่ได้ ถ้ามันยังจมอยู่ที่ก้นแก้วมันต้องปล่อยพลังงานของมันออกไปทั่วทั้งแก้ว แล้วมันจึงจะเปลี่ยนน้ำดื่มนั้นให้กลายเป็น

สิ่งใหม่ถ้ามันเป็นพืชซึ่งรสอร่อย คุณก็จะได้เครื่องดื่มรสอร่อย
รสชาติของเมล็ดฟูนีจะกำหนดรสชาติของน้ำ

ในระดับหนึ่ง นี่เป็นภาพวิธีการที่พระวิญญูญาณของ
พระเจ้าทำงานในชีวิตมนุษย์ พระองค์อยู่ในคริสเตียน
ตลอดเวลา ในฐานะพลังจากเบื้องบนที่อัดแน่น เข้มข้น
ทรงพลัง และเป็นบุคคล คำถามก็คือพระองค์เคยได้ปล่อย
พลังนั้นออกมาหรือไม่? เพื่อพระองค์จะเต็มเปี่ยมใน
ชีวิตของคุณ เพื่อคุณสามารถเป็นอย่างที่พระองค์เป็น
คริสเตียนที่ไม่ยอมอยู่ภายใต้พระวิญญูญาณจะไม่สำแดง
ชีวิตของพระคริสต์ พระวิญญูญาณของพระเจ้าต้องแผ่ซ่าน
ไปในชีวิต แล้วชีวิตนั้นจึงจะฉายแสงของพระองค์ออกมา

เราไม่สามารถทำสิ่งใดได้เลยถ้าเราไม่เต็มเปี่ยมด้วย
พระวิญญูญาณ

ผมมีถุงมือ ถ้าผมสั่งถุงมือนั้นว่า “เล่นเปียโนซิ” ถุงมือนั้น
นั้นจะทำอะไร? มันจะไม่ทำอะไรเลย ถุงมือเล่นเปียโนไม่ได้
แต่ถ้าผมสอดมือเข้าไปในถุงมือแล้วเล่นเปียโน จะเกิด
อะไรขึ้น? มันก็จะเกิดเสียงเพลง ถ้าผมสอดมือเข้าไปใน
ถุงมือ ถุงมือก็จะเคลื่อนไหว ถุงมือไม่รู้รู้สึกแรงศาสนา
ขึ้นมาแล้วพูดว่า “โอ มือครับ บอกหน่อยว่าผมจะต้องขยับ
ไปทางไหน” มันไม่พูดอะไรเลย มันแค่ขยับไป คนที่เต็ม
เปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณจะไม่เอาแต่พิมพ์อีกอีกพยายาม

ค้นหาว่าพระเจ้าต้องการอะไร พวกเขาจะเดินไปเลย

หลายคนมักจะถามว่า “ฉันจะรู้จักของประทานฝ่ายวิญญาณของฉันได้อย่างไร?” วิธีที่ดีที่สุดก็คือการดำเนินชีวิตที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ค้นหาพระเจ้าทำอะไรผ่านคุณมองย้อนกลับไปในอดีต และบอกว่า “โอ นั่นคือสิ่งที่ฉันทำเมื่อพระเจ้าควบคุมฉัน ดูเหมือนนั่นแหละคือของประทานของฉัน” ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพยายามวิเคราะห์ ประเด็นทั้งหมดก็คือ เราต้องให้พระวิญญาณของพระเจ้าได้รับการปลดปล่อยออกมาในชีวิตของเรา นี่เป็นเรื่องของการตัดสินใจเท่านั้น เวลาคุณตื่นขึ้นมาในตอนเช้า คุณตัดสินใจว่าคุณจะสวมใส่อะไร จากนั้นคุณก็ตัดสินใจว่าจะกินอะไรเป็นอาหารเช้า แล้วมันก็ดำเนินไปอย่างนั้นตลอดทั้งวัน เป็นการตัดสินใจเรื่องแล้วเรื่องเล่า ชีวิตที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณจะยอมมอบการตัดสินใจทุกอย่างให้อยู่ภายใต้การควบคุมของพระวิญญาณ

ประสบการณ์ของเปโตร

ตัวอย่างหนึ่งมาจากชีวิตของอัครทูตเปโตร เวลาเปโตรอยู่ใกล้พระเยซูคริสต์ เขามีพลังที่น่าอัศจรรย์ ดังนั้นเขาจึงชอบอยู่ที่เดียวกับพระเยซู ครั้งหนึ่งพวกเขาออกไปกลางทะเลกาลิลี (มัทธิว 14:22–33) เรือของพวกเขา

โคลงเคลงอยู่กลางพายุ และพวกเขาเล่นไปเมืองคาเปอร์นาอุมไม่ได้ (บ่อยครั้งมากที่ลมจะทำให้ทะเลกาลิลีกลายเป็นน้ำวน ทำให้เรือได้แต่เคลื่อนที่เป็นวงกลม)

ทันใดนั้นคนหนึ่งในเรื่องก็มองออกไปและพูดว่า “มีคนเดินมาบนน้ำ” แน่นอน พวกเขาเห็นเสื้อคลุมพลั่วกระพือตามลม พระเยซูกำลังเสด็จมา ดำเนินมาบนยอดคลื่นแตกฟอง

เปโตรร้องว่า “นั่นพระองค์หรือเปล่า องค์พระผู้เป็นเจ้า?”

องค์พระผู้เป็นเจ้าตอบว่า “ใช่ นี่เราเอง”

เปโตรถามว่า “ข้าพระองค์ออกไปหาพระองค์ได้ไหม?”

คุณอาจสงสัยว่าทำไมเปโตรถึงพูดอย่างนั้น ทำไมเขาไม่รอในเรื่องจนกระทั่งพระเยซูมาถึง? แต่นั่นคงจะไม่เหมือนเปโตร เขาคิดในใจว่า “พระเยซูอยู่ที่นั่น ฉันอยู่ที่นี้แบบนี้ไม่ดี ฉันต้องไปที่นั่น” เขาไม่จุกคิดเลยสักนิดว่าตามปกติเขาไม่สามารถเดินบนน้ำ เรื่องนั้นไม่เป็นปัญหาเลยด้วยซ้ำ พอเขาเห็นพระเยซู เขาก็ปรารถนาเหลือเกินที่จะอยู่กับพระองค์ จนเขาต้องออกไป

แต่พอเปโตรออกไปเดินบนคลื่นโคลงเคลงนั้น เขาก็ก้มลงมองและคิดว่า นี่ฉันมาทำอะไรตรงนี้? เขาเริ่มจมลง แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงดึงเขากลับขึ้นมา

ประเด็นก็คือ เวลาเปโตรอยู่ใกล้พระเยซู เขาสามารถทำสิ่งอัศจรรย์ เขากับพระเยซูเดินบนน้ำกลับไปด้วยกัน

หลังจากนั้นระยะหนึ่ง พระเยซูคุยกับพวกสาวกและถามว่า “คนทั่วไปพูดกันว่าเราเป็นใคร?”

พวกเขาตอบว่า “โอ้ บางคนคิดว่าพระองค์เป็นเยเรมีย์ บางคนคิดว่าพระองค์เป็นเอลียาห์ บางคนคิดว่าพระองค์เป็นหนึ่งในบรรดาผู้เผยพระวจนะ”

พระองค์ถามว่า “แล้วพวกท่านว่าเราเป็นใคร?”

เปโตรตอบว่า “พระองค์เป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” (มัทธิว 16:16) ผมรู้สึกมั่นใจว่า พอพูดแล้วเขาสงสัยว่า คำตอบนี้มาจากไหนกันนี้?

พระเยซูตรัสว่า “เปโตร เนื้อและเลือดไม่ได้เปิดเผยเรื่องนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ทรงเปิดเผย” (คู่มัทธิว 16:13–17)

เปโตรคงจะบอกว่า “ข้าพระองค์ก็คิดอย่างนั้นเพราะแน่นอนว่าข้าพระองค์ไม่ทราบเรื่องนั้น” คุณเห็นไหม เวลาเปโตรอยู่ใกล้พระเยซู เขาไม่เพียงแต่ทำสิ่งอัศจรรย์ แต่เขายังพูดสิ่งอัศจรรย์ด้วย ยังมีข้อสงสัยอะไรอีกไหมว่าทำไมเขาจึงอยากอยู่ใกล้พระองค์?

เวลาเปโตรอยู่ใกล้พระคริสต์ เขามีความกล้าหาญอย่างอัศจรรย์ เขาอยู่ในสวนเกทเสมนีเมื่อทหารทั้งกอง

มากถึงห้าร้อยคน มาจับกุมพระเยซู พวกเขาแต่งกายเต็มยศ ยกทัพกันมา พวกหัวหน้านำปุโรหิตเดินนำหน้าพวกเขา และที่เดินอยู่หน้าพวกหัวหน้านำปุโรหิตก็คือพวกคนรับใช้ของปุโรหิต เปโตรยืนอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า บางทีเขาอาจคิดทำนองนี้ พวกนี้คิดจะมาจับพระเยซูไปหรือ ไม่มีทางหรอก

เนื่องจากเปโตรไม่เคยอยากอยู่ห่างจากพระเยซู เขาจึงชักดาบเขาเริ่มจากคนแรกในขบวน ซึ่งบังเอิญเป็นมัลคัสคนรับใช้ของมหาปุโรหิต พระคัมภีร์กล่าวว่าเปโตรตัดหูของมัลคัสขาด แต่ถ้าผมรู้จักเปโตร ผมว่าเขาตั้งใจจะฟันทั้งหัว เปโตรพร้อมจะสู้กับทหารโรมันทั้งกองทัพ คุณเห็นไหม เวลาเขาอยู่กับพระเยซู เขามีความกล้าอย่างอัศจรรย์

หลังจากนั้นประเดี๋ยวดี๋ย พระเยซูเข้าไปรับการพิจารณาคดี และเปโตรยืนอยู่ข้างนอก เขาอยู่ห่างจากพระเยซูแล้วเกิดอะไรขึ้นกับชายผู้ทรงพลังคนนี้? ชายคนหนึ่งที่เคยเดินบนน้ำได้ เคยพูดด้วยการคล้อยจากพระเจ้า เคยแสดงความกล้าหาญอย่างอัศจรรย์เมื่อเขาแยกจากพระเยซู เขากลายเป็นคนล้มเหลว เขาปฏิเสธพระคริสต์สามครั้ง เมื่อแยกจากพระเยซู เขาไม่เหลืออะไรเลย

พร้อมจะถูกฝังหรือยัง?

แต่วันนั้นก็มาถึง เมื่อพระเยซูกำลังจะเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ คุณอาจบอกว่า “โอ ไม่นะ ถ้าเปโตรเป็นคนจี๊ฉลาดเมื่อเขาอยู่ห่างจากพระเยซูสามสิบเมตร แล้วเราจะทำยังไงกับเขาดีเมื่อพระเยซูเสด็จขึ้นไปสู่สวรรค์? เราน่าจะฝังเขาอีกคน เขาไม่มีค่าแล้ว!”

แต่หลังจากพระคริสต์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ไม่นาน เปโตรก็ยืนอยู่ต่อหน้าบรรดาศัตรูของพระคริสต์และกล่าวว่า “พี่น้องชาวยิวกับทุกท่านที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จงทราบเรื่องนี้และฟังถ้อยคำของข้าพเจ้า” (กิจการ 2:14) ฝัะ! เขายกข้อความจากหนังสือโยเอลแล้วก็พูดต่อ เขากล่าวว่าคนเหล่านั้นสังหารพระองค์ผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของชีวิต และปล่อยผู้ฆ่าคนให้กับเขาทั้งหลาย และปฏิเสธพระองค์ผู้ทรงเป็นองค์บริสุทธิ์ แล้วเขาก็ต่อต้านด้วยการประกาศพระคริสต์อย่างไม่เกรงกลัว ยิ่งข่าวประเสริฐออกไปเหมือนไข่ป่นสองกระบอก เปโตรไปได้ความกล้าหาญแบบนั้นมาตั้งแต่เมื่อไหร่?

ครั้งต่อมาที่เราได้อ่านเรื่องของเปโตรคือในกิจการบทที่ 3 เปโตรกับยอห์นเข้าไปในพระวิหารทาง “ประตูงาม” ซึ่งมีชายคนหนึ่งเป็นง่อยมานานสี่สิบปี เปโตรพูดกับเขา

ว่า “จงดูเราทั้งสองเถิด” ชายคนนั้นก็นั่งมอง แล้วเปโตรก็พูดว่า “เงินและทองเราไม่มี แต่สิ่งที่เรามีนั้นเราจะให้ท่าน คือในพระนามของพระเยซูคริสต์ชาวนาซาเร็ธ จงเดินเถิด” (กิจการ 3:4-6) คนง่อยคนนั้นยืนขึ้นและเริ่มกระโดดโลดเต้นและสรรเสริญพระเจ้า เปโตรไม่เพียงพูดสิ่งอัศจรรย์ เขาทำการอัศจรรย์ด้วย

ในกิจการบทต่อมา เปโตรถูกข่มเหง เขาสำแดงความกล้าที่น่าทึ่ง เป็นความกล้าหาญแบบเดียวกับที่เขาเคยแสดงออกในสวนนั้น คุณอาจคิดในใจว่า “ฉันไม่เข้าใจ เปโตรเคยมีลักษณะเหล่านี้เฉพาะตอนที่พระเยซูอยู่ใกล้ แต่ตอนนี้พระเยซูกลับไปสู่สวรรค์แล้ว เปโตรก็ยังสำแดงลักษณะที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้อีก มันเกิดอะไรขึ้น?” กิจการ 2:4 บอกความลับของเรื่องนี้แก่เรา คือก่อนที่เปโตรจะสำแดงวีรกรรมใดๆ เขาเป็นคนหนึ่งที่ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 2:4)

ผมขอสรุป คือเมื่อเปโตรเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาก็มีพลังแบบเดียวกับเวลาที่เขายืนอยู่ข้างพระเยซูคริสต์ ที่นี้เรื่อนำต้นตื้นต้นก็คือ คุณรู้ไหมว่าชีวิตที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเป็นอย่างไร? มันคือการมีชีวิตอยู่ทุก ๆ ขณะเหมือนกับคุณกำลังยืนอยู่ต่อพระพักตร์

พระเยซูคริสต์ เรื่องนี้ไม่ได้ซับซ้อนเกินไปใช่ไหมล่ะ? บางคนอาจคิดว่าผมกำลังสับสนเรื่องนี้ เพราะพระวิญญูณบริสุทธิ์กับพระคริสต์แตกต่างกัน แต่เปาโลเรียกพระวิญญูณบริสุทธิ์ด้วยพระนามใด? เขาเรียกพระองค์ว่า “พระวิญญูณของพระคริสต์” (โรม 8:9) พระเยซูตรัสว่าเมื่อพระองค์เสด็จไปแล้ว พระองค์จะประทานผู้ช่วย *อัลโลส* ซึ่งแปลว่า “อีกผู้หนึ่ง” (ยอห์น 14:16) คำว่า *อีกหนึ่ง* ในภาษากรีกมีสองคำ คือ *เฮเทโรส* กับ *อัลโลส* คำว่า *เฮเทโรส* หมายถึงอีกหนึ่งที่เป็นคนละอย่าง แต่ *อัลโลส* หมายถึงอีกหนึ่งที่เป็นแบบเดียวกันทุกประการ

นี่คือพระคัมภีร์ของผม ถ้าผมบอกคุณว่า “ผมขอ *เฮเทโรส บีโบลส*” คุณก็อาจจะหยิบหนังสืออะไรก็ได้มาให้ผม แต่ถ้าผมบอกคุณว่า “ผมขอ *อัลโลส บีโบลส*” คุณคงจะต้องหยิบพระคัมภีร์ที่เหมือนกับของผมเป๊ะ ๆ มาให้ คือมีการทำเครื่องหมาย และรอยขาด รอยปริทั้งหมดเหมือนกับของผม นี่ก็คือคำว่า *อัลโลส* และเมื่อพระเยซูตรัสว่า “พระองค์จะประทานผู้ช่วยอีกผู้หนึ่งให้กับพวกท่าน” พระองค์ก็ตรัสว่า *อัลโลส* หรืออีกผู้หนึ่งที่เหมือนกับพระองค์ทุกประการ ชีวิตที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณนั้นไม่ต่างอะไรจากการดำเนินชีวิตโดยสำนึกว่ากำลังอยู่ต่อพระพักตร์พระคริสต์ผู้ทรงสถิตอยู่ภายใน

เรามีแนวโน้มที่จะรู้สึกคลุมเครือสับสนเหลือเกิน เรื่องชีวิตที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณ เปาโลกล่าวว่าที่เรา ต้องทำก็แค่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณ แทนที่จะเมาเหล้า เราต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของพระวิญญูญาณ แทนที่จะ อยู่ภายใต้ฤทธิ์เหล้าองุ่น (อฟ. 5:18)

ชีวิตที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณจะสำแดงตัวมัน เองออกมาอย่างไร? มันจะสำแดงออกมา “ด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงฝ่ายจิตวิญญูญาณ คือร้องเพลง และสดุดีจากใจของพวกท่านถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า จงขอบพระคุณพระเจ้าคือพระบิดาอยู่เสมอสำหรับทุกสิ่ง ทุกอย่าง ในพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า ของเรา” (อฟ. 5:19–20) แล้วเปาโลก็แจกแจงเรื่องนี้อย่าง ครอบคลุมที่ละส่วน ด้วยการบรรยายวิถีชีวิตของคน ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณ คนที่เป็นภรรยาจะยอมเชื่อฟัง คนที่เป็นสามีจะรักภรรยา คนที่เป็นพ่อจะไม่ยั่วลูกให้ เกิดโทสะ คนที่เป็นลูกจะเชื่อฟัง คนที่เป็นคนรับใช้จะ ทำงานอย่างดี และคนที่เป็นนายจะให้ความเป็นธรรม คนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณควรจะดำเนินชีวิตแบบนี้ (อฟ. 5:22–6:9)

เต็มเปี่ยมด้วยพระวอน:

ที่น่าสนใจก็คือโคโลสีบทที่ 3 ก็มีรายการคุณลักษณะแบบเดียวกัน คือการยอมเชื่อฟัง การพุดด้วยเพลงสดุดีและเพลงฝ่ายจิตวิญญาณ ผู้ที่เป็นภรรยายอมเชื่อฟัง ผู้ที่เป็นสามีรักภรรยา ผู้ที่เป็นลูกเชื่อฟัง ผู้ที่เป็นพ่อแม่ไม่ยั่วผู้ที่เป็นคนรับใช้ ผู้ที่เป็นนายเพียงแต่ในตอนนี้เปาโลไม่ได้ถึงการใช้ชีวิตแบบนั้นกับการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เขากล่าวว่ามันเป็นผลของการให้ “พระวอนะของพระคริสต์ อยู่ในพวกท่านอย่างบริบูรณ์ จงสั่งสอนและเตือนสติกัน ด้วยปัญญาทั้งสิ้น” (โคโลสี 3:16)

คุณเห็นไหมว่าชีวิตที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณคืออะไร? มันก็คือการเต็มเปี่ยมไปด้วยสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นของพระคริสต์—พระวอนะของพระองค์ ตัวตนของพระองค์

คุณอาจบอกว่า “เออละ คุณรู้ว่าฉันอยากจะเป็นแบบนั้น ฉันอยากจะเต็มเปี่ยมด้วยพระคริสต์ แล้วฉันจะทำได้ยังไง?”

ทางเดียวก็คือการศึกษาหนังสือที่เปิดเผยทุกสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น!

คุณอาจบอกว่า “ฉันพยายามอ่านพระคัมภีร์แล้ว แต่ฉันไม่ได้อะไรเลย”

ขอผมแบ่งปันวิธีที่ผมศึกษาพระคัมภีร์ และวิธีที่พระคัมภีร์มีชีวิตขึ้นมาสำหรับผม ผมเริ่มต้นอ่าน 1 ยอห์น วันหนึ่งผมนั่งลงและอ่านพระธรรมเล่มนี้ทั้งห้าบทแบบรวดเดียวจบ ผมใช้เวลาสี่สิบนาที การอ่านพระธรรมหนึ่งเล่มแบบรวดเดียวจบนั้นยอดเยี่ยมมาก (พระธรรมเล่มต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ไม่ได้เขียนในลักษณะของหนังสือรวบรวมข้อพระธรรมดี ๆ ข้อเล็กข้อน้อย แต่เขียนโดยมีเนื้อหาต่อเนื่องและมีบริบท)

วันต่อมาผมนั่งลงและอ่าน 1 ยอห์นรวดเดียวจบอีกครั้ง วันที่สาม ผมนั่งลงและอ่าน 1 ยอห์นรวดเดียวจบ วันที่สี่ รวดเดียวจบอีกครั้ง วันที่ห้า ผมนั่งลงและอ่านพระธรรมเล่มนี้อีกครั้ง ผมทำแบบนี้สามสิบวัน คุณรู้ไหมว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อสิ้นสุดสามสิบวันนั้น? ผมรู้แล้วว่ามิอะไรอยู่ใน 1 ยอห์น

ถ้ามีคนถามคุณว่า “ตรงไหนในพระคัมภีร์ที่พูดถึงการสารภาพบาปของเรา?” คุณก็มีภาพในใจเป็นพระธรรม 1 ยอห์น บทแรก คอถัมน์ขวามือ ต่ำลงมาตรงกลาง (ขึ้นอยู่กับพระคัมภีร์ของคุณ) แล้วตรงไหนที่บอกว่าอย่ารักโลก? บทที่สอง คอถัมน์ขวามือ ต่ำลงมาตรงกลาง แล้วตรงไหนพูดถึงบาปที่นำไปสู่ความตาย? บทที่ 5 หน้าสุดท้าย คุณรู้จัก 1 ยอห์นแล้ว!

จากนั้นผมก็อ่านพระกิตติคุณยอห์น ผมแบ่งพระกิตติคุณยอห์นออกเป็นสามส่วน ส่วนละเจ็ดบท ผมอ่านเจ็ดบทแรกสามสิบวัน อ่านเจ็ดบทต่อไปในช่วงสามสิบวันถัดไป แล้วก็อ่านเจ็ดบทสุดท้ายอีกสามสิบวัน ในเก้าสิบวัน ผมได้อ่านพระกิตติคุณยอห์นทั้งเล่มสามสิบรอบ

ตรงไหนที่พระธรรมเล่มนี้พูดถึงผู้เลี้ยงแกะที่ดี? บทที่ 10 คอแลนนัขวามีอ เริ่มจากตรงกลาง ต่อเนื่องลงไปพลิกไปอีกหน้า และอ่านต่อลงไปอีก ตรงไหนที่พูดถึงเถาองุ่นและแขนง? บทที่ 15 ตรงไหนที่พูดถึงมิตรสหายของพระเยซู? บทที่ 15 ข้ามไปคอแลนนัถัดไป และลงไปข้างล่างเล็กน้อย ตรงไหนพูดถึงพระเยซูถูกจับกุมในสวน? อยู่ในยอห์นบทที่ 18 แล้วเรื่องการช่วยเปโตรให้เข้มแข็งอีกครั้งล่ะ? อยู่ในยอห์นบทที่ 21 เรื่องผู้หญิงที่บ่อน้ำล่ะ? อยู่ในยอห์นบทที่ 4 เรื่องอาหารแห่งชีวิตล่ะ? อยู่ในยอห์นบทที่ 6 เรื่องนิโคเดมัสล่ะ? อยู่ในยอห์นบทที่ 3 เรื่องงานแต่งงานที่หมู่บ้านคานาล่ะ? อยู่ในยอห์นบทที่ 2

คุณอาจบอกว่า “โอ้โฮ คุณฉลาดนี่” ไม่ ผมไม่ฉลาด ผมอ่านมาสามสิบรอบแล้ว แม้แต่คนอย่างผมก็เข้าใจได้ อิสยาห์บอกให้เรียนรู้ “กฎซ่อนกฎ ... เป็นบรรทัดซ้อนบรรทัด ที่นี่นิค ที่นั่นหน้อย” (อสย. 28:10–13) แล้วคุณก็

จะซ่อนพระวณะไว้ในใจของคุณ หลังจากนั้นสักระยะ
คุณก็จะไม่รู้สึกลำบากอีกต่อไปว่าจะหาข้อความ
ต่าง ๆ ได้จากที่ไหน!

ละเลยแผนการที่วางไว้

ยิ่งคุณศึกษาพระวณะของพระเจ้ามากเท่าไร พระวณะ
ก็จะยิ่งซึมซาบเข้าไปในจิตใจและชีวิตของคุณมากเท่านั้น
เคยมีรายงานข่าวบอกว่ามีคนถามนักไวโอลินระดับแสดง
คอนเสิร์ตในโรงมหรสพคาร์เนกีฮอลล์ของนครนิวยอร์ก
เขาถามว่าเธอเก่งขนาดนั้นได้อย่างไร เธอตอบว่าเป็น
เพราะ “การละเลยตามแผนการที่วางไว้” เธอวางแผน
ละเลยทุกสิ่งทุกอย่างที่ไม่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายของเธอ

บางสิ่งที่สำคัญรองลงไปในชีวิตคุณสามารถถูก
ละเลยตามแผนการที่วางไว้ได้ เพื่อคุณจะทุ่มเทศึกษา
พระวณะของพระเจ้า คุณรู้ไหมว่าจะเกิดอะไรขึ้น? ยิ่งคุณ
ศึกษาพระวณะของพระเจ้ามากเท่าใด จิตใจคุณก็จะยิ่ง
เต็มเปี่ยมด้วยพระวณะมากเท่านั้น เมื่อนั้นคุณจะไม่มี
ปัญหาที่จะคิดถึงพระคริสต์ คุณจะไม่สามารถหยุดคิดถึง
พระองค์ได้เลย

การเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณคือการดำเนินชีวิตที่มีจิตสำนึกถึงพระคริสต์ และเรื่องนี้ไม่มีทางลัด คุณไม่สามารถไปทำให้ตัวเองอุทิศตัวสุดๆ เพื่อจะดำเนินชีวิตที่มีจิตสำนึกถึงพระคริสต์ได้ ทางเดียวที่คุณจะเต็มเปี่ยมด้วยความคิดเรื่องพระคริสต์ก็คือการทำให้ตัวคุณเองเต็มเปี่ยมด้วยหนังสือที่มีแต่เรื่องของพระองค์และนี่คือพระประสงค์ของพระเจ้า พระองค์ไม่ได้ต้องการให้คุณได้รับความรอดเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการให้คุณเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณด้วย

บทที่ 4

ความบริสุทธิ์ สำคัญเป็นอันดับแรก

สำหรับบางคนที่ค้นหาพระประสงค์ของพระเจ้ามาเป็นเวลานาน เรื่องนี้ดูเหมือนจะชัดเจนทีเดียว “พระเจ้าทรงประสงค์ให้ท่านได้รับการชำระให้บริสุทธิ์” (1 ธส. 4:3 ฉบับอมตธรรมฯ) พระเจ้าปรารถนาให้ผู้เชื่อทุกคนได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ คำว่า *ชำระให้บริสุทธิ์* หมายความว่าอย่างไร? ให้เราใช้คำว่า *บริสุทธิ์* แทน ใน 1 เซสโลนิกา 4:3–7 เปาโลพูดถึงความบริสุทธิ์ในทางปฏิบัติ และเขาให้หลักการไว้สี่ข้อ

หลีกเลี่ยงจากการทำผิดศีลธรรมทางเพศ

จงอยู่ให้ไกลจากความบาปทางเพศ เปาโลไม่ได้บอกให้หลีกเลี่ยงเพศสัมพันธ์ แต่เขาบอกให้อยู่ห่าง ๆ จากความบาปทางเพศ แน่ชื่อนี้หมายความว่าเราต้องไม่ยุ่งเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ผิด และนี่ยังหมายความว่าเราควรอยู่ให้ไกลจากสิ่งเหล่านั้น คริสเตียนบางคนไม่ได้ฝืนอยากทำสิ่งเหล่านั้น แต่กลับนั่งดูคนอื่นทำสิ่งเหล่านั้น หรืออ่านเรื่องเหล่านั้นในหนังสือบางเล่ม และเรียกมันว่าความบันเทิง เราไม่ควรมีส่วนใด ๆ กับสิ่งเหล่านั้น

ผมไม่ใช่คนเคร่งจัด ผมคิดว่าเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่งดงาม พระเจ้าทรงคิดค้นเพศสัมพันธ์ขึ้นมา และเนื่องจากพระองค์เป็นผู้คิดค้น มันจึงเป็นสิ่งที่ดี แต่พระองค์ออกแบบเพศสัมพันธ์ไว้สำหรับความงดงามในชีวิตสมรส ไม่ใช่ที่อื่น สำหรับหลายคนที่คิดว่าพวกเขาสามารถโกหกพระเจ้าและหาความสนุกจากเพศสัมพันธ์นอกชีวิตสมรสได้นั้น นั่นคือการเชื่อคำโกหกของมาร

เป็นเรื่องเหลวไหลที่คนหนุ่มสาว (หรือใครก็ตาม) ซึ่งกำลังใช้ชีวิตอยู่ในความไม่บริสุทธิ์ทางเพศที่จะอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระเจ้า โปรดสำแดงให้ข้าพระองค์รู้พระประสงค์ของพระองค์” คนเช่นนั้นไม่ได้ทำแม้กระทั่งสิ่งที่ข้อความในพระคัมภีร์ตอนนี้บอกไว้ว่าเป็นพระประสงค์ของพระองค์

เลย แล้วทำไมพระเจ้าจึงควรที่จะเปิดเผยพระประสงค์มากกว่านั้น?

จงอยู่ให้ไกลจากเพศสัมพันธ์ที่ผิดศีลธรรม นี่เป็นหลักการง่าย ๆ แต่บางคนอาจคิดไม่ได้ที่จะถามว่า “ไกลแค่ไหนล่ะ?” คำตอบคือไกลพอที่จะสะอาด บริสุทธิ์แยกไว้ทั้งหมดสำหรับพระเจ้า

ผมกำลังบอกว่าคุณจับมือคนรักไม่ได้หรือเปล่า? นั่นไม่ใช่ประเด็น ผมหมายความว่า คุณจูบไม่ได้หรือเปล่า? ผมก็ไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้นเหมือนกัน พระคัมภีร์กล่าวว่า “ข้าพเจ้าทำทุกสิ่งได้” แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งนั้นเป็นประโยชน์ “ข้าพเจ้าทำทุกสิ่งได้” แต่ข้าพเจ้าไม่ยอมอยู่ใต้อำนาจของสิ่งใดเลย” (1 คร. 6:12) คุณสามารถรับพระพรจากพระเจ้าได้ トラバドที่ คุณควบคุมสิ่งที่你做 เพื่อให้พระองค์ได้รับเกียรติ แต่เมื่อค้นหาควบคุมคุณ คุณก็ล้าเส้นไปแล้ว นี่เป็นหลักการง่าย ๆ

ควบคุมร่างกายของคุณ

หลักการข้อที่สองเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ในทางปฏิบัตินั้นปรากฏอยู่ใน 1 เธสะโลนิกา 4:4 “ให้ท่านทุกคนรู้จักบังคับร่างกายของตนในทางบริสุทธิ์ และในทางที่มีเกียรติ” ใน

ภาษากรีก คำว่า *ร่างกาย* ในที่นี้มีสองความหมายที่เป็นไปได้คือ “ภรรยา” หรือ “ร่างกาย” ในบริบทนี้ผมเข้าใจว่าหมายถึง “ร่างกาย” เปาโลกำลังบอกว่าเราจะต้องควบคุมร่างกายของเรา และนั่นคือความบริสุทธิ์

เราจะต้องควบคุมร่างกายของเราให้อยู่ภายใต้คำสั่งเพื่อให้แน่ใจว่าเรากำลังถวายเกียรติแด่พระเจ้า และนั่นรวมถึงการควบคุมลักษณะการแต่งตัวของเราและสิ่งต่างๆ ที่เรากับร่างกายของเรา หลักการข้อนี้ครอบคลุมด้านที่เกี่ยวกับต้นหาของเนื้อหนังทั้งหมด ไม่ใช่แค่เรื่องเพศสัมพันธ์ คนเราสามารถไม่ให้เกียรติพระเจ้าด้วยการแต่งตัวมากเกินไปเพื่อดึงดูดความสนใจ ความตะกละก็ทำให้คนอยู่ในฐานะที่ไม่ให้เกียรติพระเจ้าและทำบาปเช่นกัน เพราะทุกคนล้วนเห็นได้ชัดว่าคนตะกละไม่สามารถควบคุมความปรารถนาที่จะกิน ไม่มีสิ่งใดที่ปรนเปรอร่างกายจนไม่ให้เกียรติพระเจ้า สามารถมีที่ว่างอยู่ในพระประสงค์ของพระเจ้าได้

การบาปต้นหาของคุณ

คริสเตียนต้องไม่ดำเนินชีวิต “ด้วยราคะต้นหาเหมือนอย่างคนต่างชาติ [คนนอกศาสนา] ที่ไม่รู้จักพระเจ้า”

(1 ธส. 4:5) เปาโลกำลังบอกอะไร? เขากำลังบอกว่าอย่าประพฤติดูเหมือนอย่างคนอื่น ๆ ในโลกนี้ เพราะคนเหล่านั้นถูกชักนำด้วยกิเลสตัณหา

ครั้งหนึ่งเคยมีหญิงสาวอายุสิบหกปีมาหาผมเธอน้ำตาไหลอาบแก้ม เธอบอกผมว่า “จอห์น หนูทนไม่ไหวแล้ว หนูอยากฆ่าตัวตาย” ผมถามเธอว่าทำไม เธอตอบว่า “หนูยุ่งเกี่ยวกับผู้ชายหลายคนเหลือเกินตั้งแต่หนูอายุสิบสาม จนหนูทนดูตัวเองในกระจกไม่ได้” เรานั่งลงและคุยเรื่องความรักของพระเจ้า และการยกโทษอย่างสมบูรณ์ของพระองค์ เด็กสาวคนนั้นได้เชิญพระเยซูเข้ามาในชีวิต หลังจากนั้นแวตาของเธอก็เป็นประกายเพราะน้ำตาคลอ ในขณะที่เธอพูดว่า “อาจารย์รู้อะไรไหมคะ? หนูรู้สึกว่ หนูได้รับการยกโทษแล้ว” ผมให้ความมั่นใจแก่เธอว่า เธอได้รับการยกโทษแล้วจริงๆ เธอออกจากที่นั่นไปและไม่ใช้ชีวิตที่ตกต่ำอีกต่อไป แต่เธอเอาใจใส่สิ่งที่อยู่เบื้องบน

ความเชื่อคริสเตียนมีอยู่สิ่งหนึ่งที่ยิ่งใหญ่และช่วยปลดปล่อยผู้คน คือมันพาคุณออกจากความตกต่ำ และยกชูคุณขึ้น จงอยู่สูงต่อไป อย่าประพฤติดูเหมือนคนที่ไม่มีพระเจ้า

ปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างมีบรรณ

อย่าให้มีใคร “ล่วงเกินและทำผิดต่อพี่น้องในเรื่องนี้เลย”

(1 ธส. 4:6) พูดอีกอย่างก็คือ อย่าเอาเปรียบคนอื่น

บางคนเหยียบหัวคนอื่นเพื่อจะได้สิ่งที่ตัวเองต้องการ บางคนใช้คนอื่นทางเพศเพื่อสนองความปรารถนาของตัวเอง บางคนใช้คนอื่นในทางธุรกิจ มีหลายวิธีที่จะใช้คนอื่น แต่จงอย่าทำอย่างนั้น เพราะ “องค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้ทรงลงโทษคนที่ทำผิดอย่างนั้น”

คุณอาจบอกว่า “ฉันไม่ชอบกฎพวกนี้เลย พระเจ้าใจแคบจัง” ถ้าอย่างนั้น พระธรรมข้อที่ 8 ก็มีไว้สำหรับคุณ “คนที่ปฏิเสธคำสอนนี้ไม่ได้ปฏิเสธมนุษย์เท่านั้น แต่ได้ปฏิเสธพระเจ้า ผู้ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ให้แก่ท่าน” ถ้าคุณปฏิบัติต่อคนอื่นผิด ๆ แท้จริงแล้วคุณก็กำลังปฏิบัติต่อพระเจ้าผิด ๆ และดูหมิ่นพระเจ้า

ในข้อที่ 7 เปาโลสรุปสิ่งที่เราคุยกันมา “เพราะพระเจ้าไม่ได้ทรงเรียกเราให้เป็นคนลามก แต่ทรงเรียกให้เป็นคนบริสุทธิ์” การทรงเรียกของพระเจ้าหรือพระประสงค์ของพระเจ้า คือให้เราได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ให้เป็นคนบริสุทธิ์สะอาดหมดจด

โรเบิร์ต เมอร์รีย์ แมกเซนจ์กล่าวในพิธีสถาปนาแต่งตั้งแดน เอ็ดเวิร์ดส์ที่ยังหนุ่มในทศวรรษที่ 1840 เขา

กล่าวไว้ทำนองนี้ “คุณเอ็ดเวิร์ดส์ อย่าลืมคนที่อยู่ภายใน คือจิตใจ ทหารม้ารู้ว่าชีวิตของเขาขึ้นอยู่กับดาบของเขา เขาจึงดูแลดาบให้สะอาด คราบสกปรกทุกอย่าง เขาจะ เช็ดออกอย่างพิถีพิถัน คุณเอ็ดเวิร์ดส์ คุณเป็นอุปกรณ์ที่ พระเจ้าทรงเลือก คุณจะประสบความสำเร็จตามความ บริสุทธิ์ของคุณ สิ่งที่พระเจ้าใช้ไม่ใช่พรสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่ หรือความคิดที่ยอดเยี่ยม แต่เป็นลักษณะชีวิตที่เหมือน พระเยซูคริสต์มาก ๆ คุณเอ็ดเวิร์ดส์ คนบริสุทธิ์คืออาวุธ ที่ยอดเยี่ยมในพระหัตถ์ของพระเจ้า” (ดู 2 ทิโมธี 2:21) แมกเชยันพูดถูก และพระประสงค์ของพระเจ้าคือให้คุณ เป็นคนบริสุทธิ์—ชำระให้บริสุทธิ์

บทที่ 5

ทำให้ผู้วิพากษ์วิจารณ์ พูดไม่ออก

ขอให้คุณนึกภาพชายหนุ่มซึ่งมีความต้องการอย่างจริงจัง
มากๆ ที่จะรู้พระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับงานหลักใน
ชีวิตของเขา เขาอุทิศตัวเพื่อพระเจ้าอย่างมาก ถึงขั้นเต็มใจ
ที่จะเป็นมิชชันนารี ซึ่งดูเหมือนจะเป็นการเสียสละขั้น
สุดยอดในสายตาของบางคน

แต่ชายหนุ่มเพื่อนของเราคนนี้ แม้เขาจะอุทิศตัวแต่เขา
มีปัญหาบางอย่าง เขาหัวแข็งนิดหน่อย ดูเหมือนเขาจะมี
ปัญหาในการเข้ากับคนที่มีอำนาจเหนือเขาแน่นอนเหตุผล
ที่เขาแข็งข้อนั้นเป็นเหตุผลที่ดีอย่างน้อยก็ในสายตาของเขา

ในที่สุด ชายหนุ่มผู้กำลังแสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้าคนนี้ก็นำปัญหาของเขาไปปรึกษาศิษยาภิบาลสูงวัยผู้เฉลียวฉลาดคนหนึ่ง เขาพูดว่า “ผมเชื่อว่าพระเจ้าต้องการให้ผมเป็นมิชชันนารี แต่ผมไม่แน่ใจว่าพระองค์ต้องการให้ผมเป็นมิชชันนารีในประเทศหรือต่างประเทศ”

ศิษยาภิบาลคนนั้นจึงถามเขาและพูดว่า “พ่อหนุ่ม สิ่งแรกสุดที่คุณจะต้องเป็นก็คือ ‘ผู้ที่ยอมเชื่อฟัง’ คุณจำเป็นต้องเรียนรู้ว่าการยอมฟังคำสั่งหมายความว่าอย่างไร”

คำพูดนี้แรงไปไหม? ก็อาจจะแรงแต่มันเป็นความจริง อัครทูตเปโตรเขียนไว้ว่า “พวกท่านจงยอมเชื่อฟังผู้มีสิทธิอำนาจ เพราะเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นจักรพรรดิผู้มีอำนาจ หรือจะเป็นบรรดาผู้ว่าราชการเมืองที่จักรพรรดิส่งไปให้ลงโทษผู้ทำชั่วและยกย่องผู้ทำดี เพราะพระเจ้าทรงประสงค์จะให้พวกท่านระงับความโง่ของคนโฉดเขลาด้วยการทำดี” (1 เปโตร 2:13–15)

พระเจ้ามีพระประสงค์ให้คุณทำอะไร? พระองค์ประสงค์ให้คุณยอมเชื่อฟัง พระองค์กำลังพูดถึงการยอมเชื่อฟังแบบไหน? พระคัมภีร์บอกคร่าว ๆ ไว้หลายอย่าง รวมทั้งเชื่อฟังพ่อแม่และผู้เชื่อคนอื่น ๆ แต่ในที่นี้เปโตรเรียกร้องอย่างเจาะจงให้มีการยอมเชื่อฟังแบบที่จะทำให้คุณเป็นพลเมืองดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในสังคมที่คุณใช้ชีวิตอยู่

เรากำลังพยายามเข้าถึงใคร? เรากำลังพยายามเข้าถึงโลก ถ้าเราไม่ได้เป็นแบบอย่างของพลเมืองอย่างที่เราควรจะเป็นในโลกนี้ เราก็ค่อมทำให้คำพยานของเราเสียหายอย่างแน่นอน พระเจ้าไม่เพียงบัญชาให้เราอมเชื่อฟังผู้ที่มีสิทธิอำนาจเท่านั้น แต่พระองค์บอกเหตุผลแก่เราอย่างชัดเจนด้วย “เพราะพระเจ้าทรงประสงค์จะให้พวกท่านระงับความโง่ของคนโฉดเขลาด้วยการทำดี” (1 เปโตร 2:15)

คุณรู้ไหมว่าคนที่วิพากษ์วิจารณ์พระคริสต์มองหาอะไรในคริสเตียน? พวกเขามองหาความผิด แล้วเราจะป้องกันไม่ให้พวกเขาเจอความผิดได้อย่างไร? ก็โดยการขจัดความผิดเหล่านั้น เราจำเป็นต้องระงับความโง่ของคนโฉดเขลา

คุณจะทำให้คนที่วิพากษ์วิจารณ์คุณพูดไม่ออกได้อย่างไร? ก็โดยการดำเนินชีวิตที่เป็นแบบอย่างในสังคม นั่นคือประเด็นที่เปโตรต้องการบอก คริสเตียนไม่ใช่พวกปณิธิ ถ้ามีวิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมายในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็น คริสเตียนจะใช้เส้นทางนั้น คริสเตียนทำงาน คริสเตียนพยายามเป็นคนดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และพยายามทำประโยชน์ให้สังคมมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ภายในขอบเขตของกฎหมาย

อย่าใช้เสรีภาพในทางที่ผิดเด็ดขาด อย่าใช้เสรีภาพเป็น
ข้ออ้างที่จะมีเจตนาร้ายและทำสิ่งชั่วร้าย (1 เปโตร 2:16)

บางคนอาจอดไม่ได้ที่จะพูดว่า “ฉันไม่เชื่อกฎข้อห้าม
ข้อนี้ พระเจ้าบอกในใจฉันว่ามันผิด ดังนั้นฉันจะฝ่าฝืน
กฎหมายข้อนี้ หรือต่อต้านกฎข้อนั้น”

เดี๋ยวนะ! พระคัมภีร์บอกว่าอย่าซุกซ่อนเจตนาร้าย
ของคุณไว้ภายใต้สิ่งที่เรียกว่าเสรีภาพของคริสเตียน
พระเจ้าตรัสว่า “จงให้เกียรติทุกคน จงรักพวกพี่น้อง จง
ยำเกรงพระเจ้า จงถวายเกียรติแด่จักรพรรดิ” (1 เปโตร 2:17)

ถ้าคุณบังเอิญเป็นลูกจ้างของบางคน ให้คุณ “ยอม
อยู่ใต้บังคับนายของพวกท่านด้วยความยำเกรงทุกอย่าง”
(2:18) คุณอาจบอกว่า “คุณไม่เข้าใจเจ้านายของฉันหรอก”
แต่พระคัมภีร์บอกต่อไปว่า “...ไม่ใช่เฉพาะเจ้านายที่เป็น
คนใจดีและเห็นอกเห็นใจเท่านั้น แต่ทั้งเจ้านายที่ร้ายด้วย”
คำว่า *ร้าย* หมายความว่า “รับมือได้ยาก” คุณมีเจ้านายที่
รับมือได้ยากหรือเปล่า? แล้วคุณควรจะทำอย่างไร? คุณ
ต้องยอมเชื่อฟัง ด้วยความรักและด้วยความเต็มใจ

เขย่าโลก

มีหลายครั้งเหลือเกินที่ผมคิดในใจว่า ถ้าคริสเตียนเรียนรู้
ที่จะดำเนินชีวิตแบบที่เปโตรบรรยาย เราคงจะคว่ำโลกได้

(กิจการ 17:6) แต่บางครั้งโลกก็แยกไม่ออกกว่าเราต่างจากพวกเขาอย่างไร อัครทูตเปาโลเรียกพวกเขาคริสเตียนที่ทำงานให้นายจ้างซึ่งไม่เป็นคริสเตียน ให้ทำงานหนึ่งวันอย่างซื่อสัตย์สมกับค่าจ้างหนึ่งวัน และแสดงให้พวกเขาเห็นว่านั่นเป็นบรรทัดฐานสำหรับคริสเตียน (อฟ. 6:5-8)

ถ้าคุณเป็นพลเมืองของประเทศใด ให้คุณทำตามกฎหมายของประเทศนั้น เพื่อคนอื่นจะรู้ว่าความเชื่อศรัทธาของคุณเป็นของแท้ คือรู้ว่าความเชื่อศรัทธานั้นครอบคลุมและมีอิทธิพลถึงทุก ๆ ด้านในชีวิตของคุณ ผมรู้สึกไม่สบายใจเสมอเวลาเจอคนติดคติพจน์แบบคริสเตียนไว้ที่กันชน แต่ขับรถไปไปมาเหมือนคนบ้า

เปาโลยังส่งเสริมหลักการเรื่องการเป็นพลเมืองดีนี้เพิ่มเติม เขากล่าวว่าเวลาคริสตจักรเลือกผู้อาวุโสคนหนึ่ง พวกเขาต้องเลือกคนที่ไม่มีที่ติ (1 ทิโมธี 3:10)

คุณอาจถามว่า “ฉันจะต้องทำตามกฎหมายทุกข้อในบ้านเมืองนี้หรือ?” ถูกต้อง กฎหมายทุกข้อ ถึงคุณไม่เห็นด้วยกับกฎหมายเหล่านั้น มันก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงเรื่องนี้ จงทำตามกฎหมายเหล่านั้น ทีนี้ถ้าคุณรู้วิธีที่จะใช้วิธีการทางการเมืองเพื่อเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่ไม่ดี นั่นก็ดี แต่ตราบดึกที่กฎหมายเหล่านั้นยังไม่เปลี่ยน จงทำตามกฎหมายเหล่านั้น

แต่ถ้ากฎหมายเหล่านั้นบอกให้คุณทำบางสิ่งที่ฝ่าฝืนการเปิดเผยและพระบัญชาที่ชัดเจนของพระเจ้าล่ะ? ถ้าเป็นอย่างนั้นก็อย่าทำตามกฎหมายเหล่านั้น นั่นเป็นข้อยกเว้นเดียว นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อผู้มีอำนาจชาวยิวควบคุมตัวเปโตรกับยอห์น พวกเขาบอกเปโตรกับยอห์นว่าอย่าเทศนาในพระนามของพระเยซูอีกต่อไป แต่เปโตรกับยอห์นตอบว่า “เราควรเชื่อฟังพวกท่านหรือควรเชื่อฟังพระเจ้า ขอพวกท่านพิจารณาดู” แล้วพวกเขาก็ออกจากที่นั่นไปและเริ่มเทศนา (ดู กิจการ 4:18–20) เวลาเดียวที่ผู้เชื่อสามารถฝ่าฝืนกฎหมายบ้านเมืองได้ก็คือ เมื่อกฎหมายนั้นห้ามไม่ให้พวกเขาทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาโดยตรงให้พวกเขาทำ หรือเมื่อกฎหมายนั้นสั่งให้พวกเขาทำสิ่งที่พระเจ้าห้าม

ผมกำลังบอกอะไร? ในโลกนี้พระเจ้าต้องการให้เราเป็นพลเมืองแบบที่จะดึงดูดความสนใจจากโลก เราจำเป็นต้องแตกต่าง เราจำเป็นต้องมีคุณสมบัติของเกลือและแสงสว่าง (มัทธิว 5:13–16) และนั่นรวมถึงการยอมเชื่อฟัง ซึ่งเป็นสิ่งที่พระคัมภีร์บัญชาไว้อย่างชัดเจน

บทที่ 6

เพชฌัญญาหน้าการต่อต้าน

หลายคนที่ยากจะเป็นสาวกของพระเยซู มหาพระองค์พร้อมกับความใฝ่ฝันว่าพวกเขาจะยิ่งใหญ่ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีในสถานการณ์ของพวกเขา พระเยซูบอกให้พวกสาวกหยุดเถียงกันว่าในพวกเขาใครจะเป็นใหญ่ที่สุด และบอกพวกเขาว่าความยิ่งใหญ่ที่แท้จริงนั้นมีหัวใจสำคัญอยู่ที่การรับใช้คนอื่น (มก. 9:33–35) แต่พระเยซูก็สนับสนุนที่พวกเขาปรารถนาจะเป็นใหญ่ด้วย เช่นในประโยคที่พระองค์ตรัสว่า “พวกท่านที่ติดตามเรามาจะได้นั่งบน

บัลลังก์สิบสองที่ พิพากษาชนอิสราเอลสิบสองเผ่า”
(มัทธิว 19:28)

แต่ในพระประสงค์ของพระเจ้า ความยิ่งใหญ่^{นั้น}มา
หลังการทนทุกข์และมักจะตามหลังไกลมาก ถ้าคุณตกลง
ติดตามพระเยซูด้วยใจที่นึกถึงความยิ่งใหญ่ คุณควรจะ
รู้ไว้ว่าการทนทุกข์จะมาก่อน มิเช่นนั้นพระประสงค์ของ
พระเจ้าอาจเริ่มดูเหมือนไม่น่าปรารถนา หลังจากคุณเดิน
ตามทางนี้ไปได้ไม่นาน

ชายคนหนึ่งมาหาพระเยซู เขาบอกว่าเขาต้องการทำ
ตามพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า เขาประกาศว่า
“ท่านไปทางไหน ข้าพเจ้าจะตามท่านไปทางนั้น”

พระเยซูตอบว่า “หมาจึงจอกยังมีโพรงและนกใน
อากาศก็ยังมีรัง แต่บุตรมนุษย์ไม่มีที่ที่จะวางศีรษะ” (ลูกา
9:57-58) พระองค์ต้องการให้ผู้ที่ต้องการจะเป็นสาวกของ
พระองค์รู้ว่า พระประสงค์ของพระเจ้านั้นมีการทนทุกข์
รวมอยู่ด้วย

อัครทูตเปโตรเขียนไว้ว่า “และหลังจากพวกท่านทน
ทุกข์ชั่วเวลาหนึ่งแล้ว พระเจ้าแห่งพระคุณทั้งสิ้น ผู้ได้ทรง
เรียกให้พวกท่านเข้าในศักดิ์ศรีนิรันดร์ของพระองค์ใน
พระคริสต์ พระองค์เองก็จะทรงฟื้นฟูจะทรงคำมั่นให้มันคง
จะทรงเสริมเรี่ยวแรง และจะทรงให้พวกท่านตั้งมั่นอยู่”

(1 เปโตร 5:10) การทนทุกข์นั้นเป็นราคาสำหรับเส้นทางของคริสเตียน

นั่นคือเหตุผลที่อัครทูตเปโตรได้เขียนไว้อีกเช่นกันเกี่ยวกับ “คนทั้งหลายที่ทนทุกข์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า” (1 เปโตร 4:19)

บางคนอาจบอกว่า “ฉันควรจะทนทุกข์ด้วยหรือ เรื่องนั้นฉันผ่านมาแล้วนะ ฉันทนทุกข์มาแล้วจริง ๆ ฉันแบกกางเขนของจริงมาแล้ว พ่อแม่ฉันนั้นแหละกางเขนของฉัน” หรือ “สามี/ภรรยาฉันนั้นแหละกางเขนของฉัน” หรือ “แม่ยาย/แม่สามีฉันนั้นแหละกางเขนของฉัน”

แต่นั้นไม่ใช่การทนทุกข์แบบที่เปโตรพูดถึง เขาเขียนว่า “เพราะว่าการทนทุกข์เพราะทำดี ถ้าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า ก็ดีกว่าการทนทุกข์เพราะทำชั่ว” (1 เปโตร 3:17) เราจะต้องทนทุกข์ไม่ใช่เพราะเราไม่ได้เป็นคนแบบที่เราควรเป็นเมื่อเราอายุน้อยกว่านี้ ไม่ใช่เพราะเราไม่ถูกกับคนอื่น เป็นคนบูดบึ้ง เจ้าอารมณ์ หรือทำอะไรบางอย่างไม่ถูก แต่เราควรจะทนทุกข์เพราะเราทำสิ่งที่ถูกต้อง

เมื่อเหตุการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้น เปโตรกล่าวว่า “แต่จงชื่นชมยินดีเสมอ ที่ได้มีส่วนร่วมในความทุกข์ยากของพระคริสต์” (1 เปโตร 4:13) คุณควรจะมีความสุขเพราะเรื่องนั้น “ถ้าพวกท่านถูกค่าเพราะพระนามของพระคริสต์

พวกท่านก็เป็นสุข เพราะว่าพระวิญญาณแห่งพระสิริคือพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตกับพวกท่าน แต่อย่าให้ใครในพวกท่านทนทุกข์ฐานเป็นฆาตกร หรือเป็นขโมย หรือเป็นคนทำชั่ว หรือเป็นคนที่เกี่ยวข้องกับธุระของคนอื่น” (1 เปโตร 4:14-15)

พระคัมภีร์ตอนนี้กล่าวต่อไปว่า “แต่ถ้าทนทุกข์เพราะได้ชื่อว่าเป็นคริสตชน ...” (ข้อ 16) คุณเข้าใจไหมว่าเปโตรกำลังพูดเรื่องอะไร? คุณเห็นไหมว่าอะไรคือราคาของเส้นทางนี้? ถ้าคุณเป็นคริสเตียนที่ดำเนินชีวิตในทางของพระเจ้าในโลกที่ไม่เดินในทางของพระเจ้า คุณจะทนทุกข์ อัครทูตเปาโลกล่าวไว้แบบนี้ “แท้จริงทุกคนที่ตั้งใจจะดำเนินชีวิตตามทางพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกข่มเหง” (2 ทิโมธี 3:12)

คุณอาจจะบอกว่า “แต่ฉันไม่ถูกข่มเหงเลย” ถ้าอย่างนั้นคุณก็อาจไม่ได้ดำเนินชีวิตในทางของพระเจ้าเมื่อต้องเผชิญหน้ากับโลกนี้ แต่ถ้าคุณทนทุกข์ มันก็เป็นสิ่งที่ยอดเยี่ยม พระวิญญาณแห่งพระคุณและพระสิริประทับอยู่เหนือคุณ (1 เปโตร 4:14)

การประกาศข่าวประเสริฐไม่ใช่งานเฉพาะสำหรับนักเทศน์ มันเป็นงานของคุณ และมันไม่ได้เสร็จแค่การแจกใบปลิวไปทุกที่ ถึงแม้ว่านั่นจะดีแค่ไหนก็ตาม การ

ประกาศข่าวประเสริฐนั้นรวมถึงการดำเนินชีวิตในทาง
ของพระเจ้าเมื่อต้องเผชิญหน้ากับโลกที่ไม่เดินในทางของ
พระเจ้า และนั่นจะนำการข่มเหงมาหาเรา เพราะโลกนี้
ไม่ชอบพระเยซู

ไปอยู่ในป่าหรือเปล่า?

ขอให้พิจารณาถ้อยคำของเปาโลที่บันทึกไว้ในฟิลิปปี
1:29 “เพราะพระเจ้าทรงให้พระคุณแก่ท่านเพราะเห็นแก่
พระคริสต์ ไม่ใช่ให้ท่านทั้งหลายเชื่อในพระองค์เท่านั้น
แต่ให้ทนทุกข์ยากเพราะเห็นแก่พระองค์ด้วย” ตรงนี้มี
บางอย่างที่น่าตกใจมาก การทนทุกข์นี้เชื่อมโยงกับความ
เชื่อศรัทธา พระคัมภีร์ไม่เคยเห็นคริสเตียนคนไหนใน
ยุคสมัยไหนที่ไม่ทนทุกข์ เพราะทุกคนที่ดำเนินชีวิตตาม
ทางของพระเจ้าในโลกนี้จะเจอกับการต่อต้านที่โลก
ขว้างปาใส่ ถ้าคุณกำลังใช้ชีวิตเหมือนเดินร่ำพลั่วไปอย่าง
สบาย นั่นก็หมายความว่า คุณไม่ได้ดำเนินชีวิตในทางของ
พระเจ้า หรือไม่คุณก็ดำเนินชีวิตแบบนั้นเหมือนหลบอยู่ใน
ป่า ในที่ซึ่งโลกที่ต่อต้านพระเจ้ามองไม่เห็นคุณ

พระคัมภีร์แสดงให้เห็นวิธีที่เราสามารถดำเนินชีวิต
ตามทางของพระเจ้าในโลกที่ต่อต้านพระเจ้าได้อย่าง

ประสบความสำเร็จ กิจการบทที่ 4 บันทึกว่าเปโตรเทศนาเหมือนโยนระเบิดใส่พวกผู้นำของอิสราเอล เขาใจคนเหล่านั้นหลายครั้งจนผมแปลกใจที่พวกเขาไม่เอาหินขว้างเปโตรเสียตรงนั้นเลย พอเปโตรเทศนาเสร็จ พระคัมภีร์ในภาษาเดิมกล่าวว่าคนยิวเหล่านั้น “วางมือ” บนเปโตรและยอห์น (ข้อ 3) เราแน่ใจได้ว่านั่นไม่ใช่การวางมือสถาปนาแต่งตั้งพวกเขา! แต่มันหมายถึงการจับพวกเขาไปขัง แต่ผลจากคำเทศนาของเปโตรก็คือคนมากมายมาเชื่อ จำนวนผู้ชายที่มาเชื่อเพิ่มขึ้นเป็นห้าพันคน และบางทีอาจมีผู้หญิงและเด็กอีกห้าพันคน ในเวลาที่คริสตจักรมีอายุเพียงไม่กี่สัปดาห์ พวกเขาอาจจะนำคนมาเชื่อถึงสองหมื่นคน และในบทต่อจากนั้น เราได้ยินเรื่องการทวิคูณ แต่พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเราว่ามากแค่ไหน เพราะมันมากเกินไปจะนับได้!

แต่ให้เรากลับไปดูเปโตรกับยอห์นซึ่งถูกจับขังคุกคืนนั้น ในตอนเช้าพวกเขาถูกพาตัวออกมา และถูกตั้งคำถามว่า “เจ้าทั้งสองทำการนี้โดยฤทธิ์เดชหรือโดยนามของใคร?” (กิจการ 4:7)

ผมจินตนาการว่าเปโตรคงคิดว่า คำถามนี้ยอดเยี่ยม เขาไม่รู้ไหมนี่ว่าเขาพูดอะไรออกมา? ข้าจะได้ตอบคำถามนี้

ในแง่หนึ่งชาตาก็โง่เขลา มันทำอะไรเกินตัว มันคิดว่า ข้าจะจัดการพวกมัน ข้าจะทำให้พวกมันถูกจับ คุณรู้ไหมว่าเกิดอะไรขึ้น? พวกเขาถูกตอบต่อน้ำสาธาณเฮเดริน (คณะผู้นำสูงสุดของอิสราเอล) และพวกเขาได้ประกาศพระเยซูแก่สภาเฮเดริน นี่เป็นโอกาสที่พวกเขาควรจะหาไม่ได้ ถ้าชาตาก็ได้จัดแจงให้ ชาตาคำแบบนั้นตลอด มันจับเปาโลขังในคุกเมืองฟิลิปปี แล้วนายคุกกับทั้งครอบครัวก็ได้รับความรอด มันจับพระเยซูตรึงกางเขน แล้วเกิดอะไรขึ้น? พระเยซูทรงไถ่โลกนี้ ชาตาก็ไม่รู้จริงๆ ว่ามันกำลังจะเจออะไร และพระเจ้าทรงมีอำนาจอธิปไตยสูงสุด

เปโตรกับยอห์นเข้าไปมีส่วนร่วมในเรื่องนี้ และพวกเขาก็แค่ทนรับความทุกข์ยาก พวกเขาไม่ทะเลาะเบาะแว้ง ไม่มีการต่อสู้ วังหนี หลบอยู่หลังระเบียงหรืออะไรทำนองนั้น พวกเขาเดินหน้าด้วยความมั่นใจว่านี่เป็นโอกาสของพระเจ้า

“ขณะนั้นเปโตรเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 4:8) เขาประกาศพระนามของพระเยซูคริสต์ และจบด้วยคำเชื่อเชิญตามแนวทางการประกาศข่าวประเสริฐแบบดั้งเดิม “ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย เพราะว่ามีนามอื่น

ซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้นั้น ไม่โปรดให้มีท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า” (ข้อ 12)

ไม่ทำอะไรผิดระเบียบ

ขอให้คุณนึกภาพเปโตรยืนอยู่ในห้องโถงซึ่งสร้างด้วยหินสัปดาห์ใกล้ๆ กับพระวิหาร สมาชิกสภาแซนเฮดรินทั้งหมดนั่งอยู่ที่นั่น รวมทั้งคายาฟาส ซึ่งนั่งประจำตำแหน่งอยู่ด้านหลังคนเหล่านั้นบนเก้าอี้มหาปุโรหิต เปโตรประกาศพระเยซูและเขาไม่ได้พูดอะไรผิดระเบียบเพราะก่อนหน้านี้คนเหล่านั้นถามเขาว่าเขารักษากนง่อยที่ประตูกามด้วยนามใด และเขาก็แค่ตอบคนเหล่านั้นอย่างซื่อตรง

แล้วการทนทุกข์ก็เลวร้ายลงอีก

ผู้มีอำนาจเหล่านั้นสั่งเปโตรกับยอห์นว่าห้ามพูดหรือสอนในพระนามของพระเยซู (กิจการ 4:18) เปโตรกับยอห์นตอบว่า “เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเราควรเชื่อฟังพวกท่านหรือควรเชื่อฟังพระเจ้า ขอพวกท่านพิจารณาดู” (ข้อ 19) นั่นเป็นคำถามซึ่งสภาแซนเฮดรินลำบากที่จะตอบ เพราะพวกเขาคิดว่าตัวเองเคร่งศาสนา และบอกว่าตนเชื่อในพระเจ้า ถ้าพวกเขาตอบว่า “เจ้าควรเชื่อฟังเราแทนที่จะเชื่อฟังพระเจ้า” มันก็จะทำให้พวกเขาอยู่ฝ่าย

ตรงข้ามกับพระเจ้าอย่างชัดเจน แต่ถ้าพวกเขาตอบว่า “เจ้าควรจะเชื่อฟังพระเจ้า ไม่ใช่พวกเรา” มันก็จะทำให้พวกเขาอยู่ฝ่ายตรงข้ามกับพระเจ้าเช่นกัน และจะทำให้สาวกสองคนนี้พ้นข้อกล่าวหา เปโตรทำให้พวกเขาอึ้ง

ผู้มีอำนาจเหล่านั้นสั่งสอนเปโตรกับยอห์น แล้วก็ข่มขู่พวกเขาเพิ่มเติม พวกเขาหาวิธีลงโทษเปโตรกับยอห์นไม่ได้ เพราะพวกเขากลัวประชาชน พวกเขาจึงปล่อยเปโตรกับยอห์นไป

เปโตรกับยอห์นรีบกลับไปยังที่ประชุมของคริสเตียน และพวกเขาทั้งหมดก็มีช่วงเวลาที่ขบถเยี่ยงในการสรรเสริญพระเจ้า แล้วพวกเขาก็อธิษฐาน พวกเขาไม่ได้อธิษฐานว่า “ข้าแต่พระเจ้า โปรดปกป้องพวกเรา พวกนั้นกำลังตามล่าเรา”

พวกเขาอธิษฐานว่า “บัดนี้ พระองค์เจ้าข้า ขอทอดพระเนตรการข่มขู่ของพวกเรา และทรงให้บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์กล่าวถ้อยคำของพระองค์ด้วยใจกล้า” (กิจการ 4:29)

พวกเขาไม่ได้อธิษฐานว่า “โปรดช่วยพวกเรา” แต่พวกเขาอธิษฐานว่า “โปรดประทานฤทธิ์เดชแก่เรา และใช้เรากลับไปอีก”

“เมื่อเขาทั้งหลายอธิษฐานแล้ว ที่ซึ่งพวกเขาประชุม
อยู่นั้นก็หวั่นไหว แล้วพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ
บริสุทธิ์และกล่าวพระวจนะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ”
(ข้อ 31)

พระคัมภีร์ข้อต่อไปบอกว่าอะไร? “คนทั้งหลายที่
เชื่อนั้น ...” (ข้อ 32) พวกเขาเกิดผล! พวกเขาออกไปและ
กล่าวเมื่อนั้น

นี่เป็นสิ่งที่สวยงาม เห็นไหม เพราะพวกเขาอม
ทนทุกข์ พวกเขาเผชิญหน้ากับโลกนี้อย่างกล้าหาญ
พวกเขาไม่ยอมถอย พวกเขาไม่หนีงาน หรือหันไปใช้
กลวิธีประกาศแบบไม่ต้องเผชิญหน้าอย่างในภาพยนตร์
เรื่อง “เรือเหาะข่าวประเสริฐ” (Gospel Blimp) พวกเขา
ไม่พยายามแอบสอดข่าวประเสริฐลงไปในกระเป๋ากางเกง
คนอื่น พวกเขาเผชิญหน้ากับโลกตรง ๆ ด้วยสิ่งต่าง ๆ ที่
พระคริสต์ยืนยันและด้วยความรัก และพวกเขาพร้อมจะ
เจออะไรก็ได้ที่จะเกิดขึ้น แล้วคุณรู้ไหมว่าอะไรเกิดขึ้น?
พวกเขาได้โอกาสแบบที่พวกเขาจะไม่ได้ถ้าพวกเขาไม่ทำ
อย่างนั้น และพระเจ้าประทานความกล้าให้พวกเขามาก
ยิ่งกว่าที่เคย

ปัญหาอย่างหนึ่งของการประกาศข่าวประเสริฐ
ในปัจจุบันก็คือ คริสเตียนไม่เต็มใจที่จะยืนเผชิญหน้า

กับโลก และบอกโลกเรื่องพระเยซูคริสต์ตามความเป็นจริง ข้าพประเสริฐถูกทำให้อ่อนลงเพื่อให้เข้ากับอคติของทุกคนได้ เราต้องการความกล้า นำเสรีที่ความกล้าของเปโตรกับยอห์นนั้นห่างไกลจากสิ่งที่พวกเราส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในชีวิต ผมขออธิษฐานต่อพระเจ้าขอพระองค์ประทานความกล้าให้พวกเรามากขึ้น

เผชิญหน้ากับกลุ่มหัวรุนแรง

ครั้งหนึ่งผมได้รับเชิญไปบรรยายที่วิทยาลัยแห่งหนึ่งในลอสแอนเจลิส ซึ่งมีนักศึกษาหนึ่งหมื่นห้าพันถึงสองหมื่นคน เขาขอให้ผมบรรยายเรื่องรากฐานทางปรัชญาของคริสต์ศาสนา มีคนจำนวนมากมาฟัง รวมถึงกลุ่มนักศึกษาหัวรุนแรงที่ต่อต้านคริสเตียน และพวกเขามาฟังว่าผมจะพูดอะไร

บางครั้งเวลาคุณเทศนา คุณจะรู้สึกละอายใจของพระเจ้าไหลผ่านคุณ มันเหมือนกับว่าคุณแค่นั่งอยู่ตรงนั้นแต่พระเจ้าคือผู้ทำทุกสิ่ง พระเจ้าประทานความคิดที่แจ่มชัดและน้ำเสียงที่ไหลลื่นแก่ผม ห้องบรรยายนั้นเงียบสงัดและผมก็พร้อมแล้วที่จะถูกขว้างปาด้วยมะเขือเทศและไข่ ตลอดหนึ่งชั่วโมงผมบรรยายเรื่องรากฐานทางปรัชญา

ของคริสต์ศาสนา และผมใช้เวลาสิบนาทียุคท้ายพิสูจน์ว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์

พอผมพูดจบ องค์กรหัวรุนแรงนั้นก็ยื่นคำขาดให้วิทยาลัยนั้นห้ามอย่างถาวรไม่ให้ผมไปพูดที่นั่นอีก ผมเริ่มได้รับจดหมายหยาบคายและถูกข่มขู่ว่าจะเอาชีวิตผมและครอบครัว พวกเขาบอกด้วยว่าจะระเบิดคริสตจักรของผมในเช้าวันอาทิตย์ซักวันหนึ่ง ผมเริ่มได้รับโทรศัพท์คำหยาบคายและข่มขู่ในเวลาสี่สัปดาห์ต่อมา

เป็นครั้งที่สองในชีวิตที่ผมเริ่มตระหนักว่า การเผชิญหน้ากับโลกและเจอความเกลียดชังซึ่งมุ่งหมายไปที่พระเยซูพุ่งเป้ามาที่ผมนั้นเป็นอย่างไร ผมไม่อาจบอกได้ว่าผมเคยเจอประสบการณ์ครั้งไหนที่ทำให้ผมเบิกบานใจและตื่นเต้นมากยิ่งขึ้นกว่าช่วงเวลานั้น (และมันยังคงเกิดขึ้นเรื่อยมา) ผมเผชิญหน้ากับโลกด้วยความกล้าโดยฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณของพระเจ้า และหลายสิ่งก็เกิดขึ้น

วันนั้นผมอาจเลี่ยงการไปวิทยาลัยแห่งนั้นก็ไม่ได้เพราะกลัวว่ามันจะทำลายล้างพันธกิจของผม หรือทำให้ชีวิตผมได้รับอันตราย แต่ผมก็ไป มีนักศึกษาคนหนึ่งมาหาผมหลังจากการประชุมนั้น ในระหว่างที่เรายังอยู่ที่นั่น และยังคงมีความซุกซน เขามาพูดกับผมว่า “ผมขอไปคุยกับคุณได้ไหม?”

หนึ่งสัปดาห์หลังจากเราได้คุยกัน เขาก็มาที่สำนักงานของผม นั่งลง และพูดว่า “สิ่งที่คุณพูดมีเหตุผล และผมอยากรู้จักพระเยซูคริสต์” เวลาที่เขาเป็นพี่น้องในพระคริสต์และความรอดของเขาก็เป็นผลลัพธ์จากการที่ผมเข้าไปลุยไฟที่นั่น และเขาได้เพิ่มพูนตัวเองแล้วโดยการนำคนอื่นมาหาพระคริสต์

คุณอาจบอกว่า “แมคอาร์เทอร์ คุณไม่จำเป็นต้องเอาตัวเองเข้าไปเสี่ยงเลย”

โอ้ ผมจำเป็นต้องเสี่ยง ผมเป็นสิ่งที่สูญเสียได้เพื่อเห็นแก่ชายหนุ่มคนหนึ่ง! ถ้าพระเจ้าต้องการแม้กระทั่งให้ผมสละชีวิต ผมก็ควรจะสละชีวิตด้วยความเต็มใจเพื่อเห็นแก่พระองค์ นั่นคือท่าทีของเปาโล เปาโลกล่าวว่าเขาพอใจในความอ่อนแอ ความทุกข์ยาก ความลำบาก แม้กระทั่งในการถูกข่มเหง เพราะเมื่อเขาถูกข่มเหง หลายคนได้รับความรอด และนั่นเป็นสิ่งที่ดี

คริสเตียนเป็นสิ่งที่สูญเสียได้ คุณอาจไม่เจอการต่อต้านทางร่างกายแต่ก็อาจเจอการข่มเหงทางสติปัญญาแทน คุณอาจถูกสังคมเลิกคบหาสมาคมแบบเงียบ ๆ คนอื่นอาจเดินหนีคุณอย่างสุภาพเวลาคุณไปก่دنน้ำดื่มหลายคนอาจมีท่าทีแบบ “ไอ้คนเพี้ยนมานั่นแล้ว” ซึ่งทำให้เกิดปัญหาการสูญเสียความมั่นใจในตัวเอง ทุกคน

ต้องการเหลือเกินที่จะเป็นที่ยอมรับ แต่คุณไม่สามารถเป็นที่ยอมรับของโลกและเกิดผลเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าได้

ผมไม่ใช่พวกโรคจิตชอบความเจ็บปวด ผมไม่ได้มีความสุขกับการถูกทำร้าย ไม่ว่าเรื่องฝ่ายวิญญาณหรือเรื่องอื่น และผมไม่ได้พูดถึงการเที่ยวพูดว่า “โอ้ ฉันเป็นคนน่าสงสาร ฉันถูกข่มเหง ฉันยังไม่อยู่ฝ่ายวิญญาณอีกเหรอ?” ขอพระเจ้าช่วยเรา ไม่ใช่อย่างนั้น ผมกำลังพูดถึงความเต็มใจที่จะกล้าหาญ เต็มใจที่จะเผชิญหน้ากับโลกและเจออะไรก็ตามที่จะเกิดขึ้น อย่าทำให้ข่าวประเสริฐเจือจางลงเด็ดขาด ถ้าความจริงทำให้คนอื่นไม่พอใจ ก็ให้พวกเขาไม่พอใจไป หลายคนทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัยมาทั้งชีวิต ปลอ่ยให้พวกเขาไม่พอใจไปสักพัก

ขอให้พิจารณาถ้อยคำของเปาโลในจดหมายที่เขาเขียนถึงชาวฟิลิปปี “แต่ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าถูกเหตุจู่โจมคือมูสาลงบนเครื่องบูชาที่ท่านถวายเพราะความเชื่อ ข้าพเจ้าก็ยินดีและร่วมยินดีกับพวกท่านทุกคน” (ฟิลิปปี 2:17) เปาโลหมายความว่าอย่างไร? ถ้าผมต้องตายเหมือนเป็นเครื่องบูชาเพื่อให้คุณรอด นั่นก็เป็นเรื่องดี ถ้าผมต้องสละชีวิตเป็นเครื่องบูชาเพื่อความชื่นชมยินดีของคุณ ผมก็ยินดีมาก

ในจดหมายถึงชาวโคโลสี เปาโลชื่นชมยินดีในความทุกข์ยากของเขา คุณอาจคิดว่าเปาโลเสียสติไปแล้ว แต่เขาไม่ได้เสียสติ เขากล่าวว่า “เวลานี้ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีในความทุกข์ยากเพราะเห็นแก่พวกท่าน และความยากลำบากอย่างพระคริสต์ที่ทรงทนเพราะเห็นแก่พระกายของพระองค์คือคริสตจักร ซึ่งยังขาดอยู่นั้น ข้าพเจ้าก็ทนจนครบบริบูรณ์ในเนื้อหนังของข้าพเจ้า” (โคโลสี 1:24) เขาหมายความว่าอย่างไร? โลกนี้อยากจะเล่นงานพระเยซู พวกเขาไม่ได้ข่มเหงคริสเตียนเพราะไม่ชอบคริสเตียน แต่พวกเขาข่มเหงคริสเตียนเพราะพวกเขาไม่ชอบพระเยซู พวกเขาเล่นงานพระเยซูไม่ได้เพราะพระองค์อยู่ในสวรรค์ พวกเขาจึงเล่นงานคุณและผม

เปาโลกล่าวว่าเขาทนรับความทุกข์ยากซึ่งมุ่งหมายไปที่พระเยซู เขาได้รับความยากลำบากอย่างพระเยซูให้ครบถ้วนในร่างกายของเขา โลกนี้ยังฆ่าพระเยซูไม่เสร็จ เปาโลยืนขวางทางโลกเพื่อเขาจะตายเพื่อพระองค์ผู้ทรงตายเพื่อเขาและเช่นเดียวกัน เราก็ควรนับเป็นเรื่องน่ายินดีที่จะยืนรับลูกธนูซึ่งมุ่งหมายไปที่พระเยซู

เปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้ามีรอยประทับตราของพระเยซูติดอยู่ที่กายของข้าพเจ้าแล้ว” (กท. 6:17) แผลเป็นเหล่านี้

มันไม่ใช่สำหรับผม แต่สำหรับพระเยซู แต่ผมรับรอยแผล
เหล่านี้เพื่อพระองค์ คุณเต็มใจจะทนทุกข์เพื่อพระเยซู
ผู้ทรงทนทุกข์เพื่อคุณหรือไม่? คุณเต็มใจจะเผชิญหน้ากับ
โลกนี้หรือไม่? นั่นเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า

บทที่ 7

คือคุณนั่นแหละ

พระประสงค์ของพระเจ้าคือให้คุณได้รับความรอด เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ถูกชำระให้บริสุทธิ์ ยอมเชื่อฟัง และทนทุกข์ พระวณะของพระเจ้าบอกทั้งหมดนี้ไว้อย่างชัดเจน อย่าเพิ่งอ่านต่อไปจนกว่าคุณจะเข้าใจหลักการห้าข้อนี้จริงๆ

คุณอาจบอกว่า “แมคอาร์เทอร์ ไหนคุณจะบอกฉันว่าฉันควรไปเรียนที่ไหน ไหนคุณจะบอกฉันว่าพระประสงค์เฉพาะเจาะจงของพระเจ้าคืออะไร คุณยังไม่ได้บอกฉันเลย”

ได้ดี ฉันขอบอกหลักการข้อสุดท้าย แต่ขอให้คุณ
จับเก้าอี้ไว้แน่น ๆ คุณอาจจะอยากลุกขึ้นมากระโดดและ
ร้องตะโกน ถ้าคุณกำลังทำตามหลักการพื้นฐานทั้งห้าข้อ
นี้ คุณรู้ไหมว่าหลักการข้อต่อไปสำหรับพระประสงค์ของ
พระเจ้าคืออะไร? หลักการข้อต่อไปคือ *ทำอะไรก็ได้ที่คุณ
ต้องการ!* ถ้าองค์ประกอบแห่งพระประสงค์ของพระเจ้า
ทั้งห้าข้อนี้ทำงานอยู่ในชีวิตคุณ ใครคือผู้ต้องการความ
ต้องการของคุณ? พระเจ้า! ผู้เขียนพระธรรมสดุดีกล่าว
ว่า “จงปีติยินดีในพระยาห์เวห์ และพระองค์จะประทาน
ตามใจปรารถนาของท่าน” (สดุดี 37:4) พระเจ้าไม่ได้บอก
ว่าพระองค์จะทำตามความปรารถนาทุกอย่างที่มีอยู่ แต่ถ้า
คุณดำเนินชีวิตในทางของพระเจ้า พระองค์จะประทาน
ความปรารถนาที่ถูกต้องแก่คุณ

หลายคนถามผมว่า “ทำไมคุณมาทำงานรับใช้ปัจจุบัน
ทั้งที่ก่อนหน้านี้คุณมีพันธกิจที่น่าพอใจในด้านอื่น?”

ทุกครั้งผมจะตอบว่า “เพราะผมอยากทำ”

“อ้อ คุณทำตามใจตัวเอง”

เคยมีเพื่อนคนหนึ่งมาหาผมและพูดว่า “จอห์น ผม
ไม่รู้ว่าพระเจ้าต้องการให้ผมรับใช้ที่ไหน”

ผมตอบเขาว่า “มาร์ตี้ ถ้าคุณสามารถเลือกได้เองว่าจะ
ทำงานรับใช้แบบไหนก็ได้ในโลกนี้ คุณอยากจะทำอะไร?”

เขาตอบว่า “โอ้ ผมมีภาระใจมากกับอิสราเอลชนชาติ
ของผม ผมพูดภาษาฝรั่งเศสได้คล่อง และปารีสก็เต็มไปด้วย
ด้วยคนยิวที่ไม่รู้จักพระเยซู โดยส่วนตัวแล้วผมอยากไป
ปารีสเพื่อเป็นมิชชันนารีประกาศกับคนยิว”

ผมตรวจสอบเขาด้วยหลักการฝ่ายวิญญาณห้าข้อนี้
และถามว่า “มาร์ตี้ คุณทำทั้งหมดนี้หรือยัง?”

เขาตอบว่า “ครับ ผมเชื่ออย่างจริงใจว่าผมอุทิศชีวิต
ให้พระคริสต์จริง ๆ ในด้านต่าง ๆ เหล่านี้”

ผมบอกเขาว่า “นั่นมาร์ตี้ ลาก่อน ขอให้มีความสุขกับ
การเดินทาง”

เขาลังเลและพูดว่า “แต่ผมต้องเขียนจดหมายไปถึง
คณะกรรมการส่งมิชชันนารีสี่สิบสองแห่ง”

ผมบอกเขาว่า “ไม่ต้องครับ ไปเลย”

เขาบอกว่า “แต่นี่เป็นเพียงความปรารถนาของผมนะ”

“นั่นก็ให้คุณไว้วางใจพระเจ้าผู้ไ้ความปรารถนานั้น
ไปได้แล้วครับ”

เขาเข้าร่วมกับพันธกิจด้วยความเชื่อแห่งหนึ่ง และ
ลงชื่อว่าการไปฝรั่งเศส เราติดป้ายขนาดใหญ่ใน
คริสตจักรของเรา มีข้อความว่า “มาร์ตี้ วูล์ฟไปฝรั่งเศส”
เขาระดมทุนสนับสนุนสำหรับตัวเองทั้งหมดและปัจจุบัน
เขากำลังรับใช้พระคริสต์—ในประเทศแคนาดา

มันเกิดอะไรขึ้น? คำตอบคือเมื่อเขาเป็นคนที่เหมาะสม ก็ไม่มีปัญหาใหญ่อะไรว่าเขาจะไปที่ไหน เวลานี้เขาอยู่ในเมืองมอนทรีออล ทำงานกับคนยิวที่พูดภาษาฝรั่งเศส เขามีความคิดที่ถูกต้อง แต่พระเจ้ามีอีกเมืองหนึ่งสำหรับเขา

เรื่องนี้ช่วยหยิบยกหลักการสำคัญมากอีกข้อหนึ่ง ขอให้คุณนึกภาพว่าคุณกำลังพยายามหมุนพวงมาลัยและเปลี่ยนทิศทางของรถบรรทุกหัวลากที่จอดอยู่ มันเป็นงานยากมาก ๆ จะต้องใช้ปืนจั่นยักษ์กับโซ่เส้นโต ๆ ถึงจะขยับมันได้เพียงน้อยนิด แต่ถ้ามันแล่นอยู่ รถบรรทุกน้ำหนักสิบหกตันก็บังคับได้ไม่ยาก

เมื่อมาร์ตี้เคลื่อนที่แล้ว พระเจ้าก็ทำหน้าที่บังคับพวงมาลัยด้วยแขนอันทรงพลังแห่งพระประสงค์ของพระองค์ และมันง่ายมาก ผมคิดว่าพระเจ้าสามารถลากปืนจั่นสวรรค์มาใช้ ยกมาร์ตี้ขึ้นมา และผลักเขาไปในทิศทางที่ถูกต้อง แต่พระองค์ชอบใช้คนที่เคลื่อนไหวอยู่แล้ว

ให้คุณลองฟังคำอธิบายพระคัมภีร์ตอนนี้ เกี่ยวกับอัครทูตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่ง “ขณะที่เปโตรเดินทางไป ๆ มา ๆ ทั่วทุกแห่งนั้น ท่านก็ลงไปหาพวกธรรมิกชนที่อาศัยอยู่ในเมืองลิดดาด้วย เปโตรพบคนหนึ่งชื่อไอเนอัส ที่นั่น เขาเป็นอัมพาตต้องนอนอยู่บนเตียงมาแปดปีแล้ว เปโตรร่ำลากับเขาว่า ‘ไอเนอัส พระเยซูคริสต์ทรงให้

ท่านหายโรค จงลุกขึ้นเก็บที่นอนของท่านเถิด' ทันใดนั้น
ไอเนอัสก็ลุกขึ้น เมื่อคนทั้งหลายที่อยู่ในเมืองลิดดาและ
ที่ราบซาโรนเห็นแล้วก็กลับใจมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า”
(กิจการ 9:32-35)

เรื่องราวอันน่าตื่นตื้นเต้นนี้บันทึกว่าพระเจ้าทรงใช้เปโตร
ไปรักษาคนป่วย และเริ่มการฟื้นฟู ช่างเป็นประสบการณ์
ที่เป็นพระพรจริง ๆ ที่ได้รับใช้ตามพระประสงค์
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และสิ่งที่ย่นออยู่อย่างเรียบร้อยใน
เหตุการณ์นี้ก็คือความคิดสั้น ๆ ง่าย ๆ ที่บอกว่า “ขณะที่
เปโตรเดินทางไป ๆ มา ๆ ทุกแห่งนั้น.”

เปโตรเคลื่อนไหวอยู่แล้ว เขาพร้อมสำหรับโอกาส
ที่จะเปิดให้ และนั่นคือเวลาที่พระเจ้าทรงนำเขาไปเมือง
ลิดดา ขอให้จำไว้ว่าพระเจ้าเตรียมพันธกิจที่เข้มข้นที่สุด
ไว้สำหรับธรรมิกชนที่งานยุ่งที่สุดของพระองค์

ในพระธรรมปฐมกาล เราได้เห็นตัวอย่างที่น่า
สนใจมากของความจริงเดียวกันนี้ “และ[เขา]อธิษฐาน
ว่า ‘สรรเสริญพระยาห์เวห์พระเจ้าของอับราฮัมนาย
ของข้าพระองค์ ผู้ไม่ได้ทรงทอดทิ้งความรักมั่นคง และ
ความซื่อสัตย์ของพระองค์ต่อนายของข้าพระองค์ ส่วน
ข้าพระองค์นั้นพระเจ้าทรงนำมาตามทางจนถึงบ้านห่มุญดา
ของนายข้าพระองค์’” (ปฐมก. 24:27) คนรับใช้คนนี้ถูก

ອັບຣາຮັມໃຊ້ໄປຫາກຣຣຍາເຮືອສັກເຂົາໄດ້ຮູ້ດ້ວຍຮ້າວຈະຕ້ອງ
ມອກກາໄກຮືອມອກກາອະໄກ ແຕ່ເຂົາກຳລັງມີສ່ວນໃນກຳນ
ຮັບໃຊ້ ແລະອັກຂຽນຜູ້ເປັນເຈົ້າທຣຽບຮັບຮ່ວມຕໍ່ຈາກຕຣຽນນັ້ນ

ຈົ່ງເຂົ້າໄປຢູ່ໃນກຣະແສຫລັກຂອງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກຳລັງກຳ
ແລະປ່ອຍໃຫ້ພຣະອັກຂຽນນຳຄຸນໄປສູ່ພຣະປຣະສັກອັກ
ສມບູຣຸນນັ້ນ

ໃນການເດີນທາງປຣະກາສາວປຣະເສຣີຣູທິຍທີ່ສອງຂອງ
ເປາໂລ ເຂົາໄດ້ກຳເນີດສິ່ງສຳເລັດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າມີແຜນກຳໄວ້
ສຳລັບແຄ້ວນກາລາທິຍແຄ້ວນໃຫຍ່ໂຕໃນຈັກວຣຣດີໂຣມັນເຂົາ
ປຣະສບຄວາມສຳເລັດໃນການຮຸນເຮືອນຈັກວຣຣດີໂຣມັນໃຫ້ເຂັ້ມແຂັງ
ແລະມັນຄົງ ກຳນສຳລັບເວລານັ້ນເສຣັ່ງແລ້ວ ແຕ່ເປາໂລຍັງ
ໄດ້ເສຣັ່ງ ເຂົາກຳລັງເຄື່ອນທີ່ ເຂົາເປັນແບບແຜນຂອງຄວາມ
ພາກເຟືອກໄດ້ລະລະ

ເປາໂລມຸ່ງໄປທາງຕະວັນຕົກ ໂດຍໄດ້ຮູ້ດ້ວຍເຈາະ
ເຈາະຈົ່ງວ່າພຣະປຣະສັກຂອງພຣະເຈົ້າຄືອະໄກ ແຕ່ເຂົາກໍ່
ເຄື່ອນທີ່ໄປເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະບັງຄັບພວກມາລັຍເຂົາໄດ້ ແຄ້ວນ
ຕໍ່ໄປຄືອາຊີໄກມາເນອຽ ເຊິ່ງມີເມືອງຕ່າງ ໆ ອ່າຍຳເອເຟຊັສ
ສເມອຽນາ ຟິລາເດລເຟຍ ເລາດີເຊຍ ໂຄໂລສີ ສາຣ໌ດີສ
ເປອຽກາມັມ ແລະຮີຍາທິຣາ ເປາໂລເດີນທາງໄປກັບສິລາສແລະ
ທິໂມຣີ ໄປສູ່ແຄ້ວນອາຊີໄກມາເນອຽ ພວກເຂົາຕົ້ນຕົ້ນກັບໂອກາສ
ທີ່ຈະນຳສາວປຣະເສຣີຣູໄປສູ່ຜູ້ຄົນທີ່ນັ້ນ

แต่ทันใดนั้นก็เหมือนมีกำแพงคอนกรีตมากั้นบนทางหลวง พระวิญญาณบริสุทธิ์ห้ามไม่ให้พวกเขาประกาศข่าวประเสริฐในแคว้นเอเชีย (กิจการ 16:6) เราไม่รู้ว่าพระเจ้าห้ามพวกเขาอย่างไร แต่พระองค์ห้าม ประตูที่ปิดทำให้พวกเขาเปลี่ยนทิศทาง พวกเขาจึงขึ้นเหนือไปยังแคว้นมิเซีย หวังว่าจะเข้าไปในแคว้นบิธีเนีย แต่ “พระวิญญาณของพระเยซูไม่โปรดให้ไป” (ข้อ 7) เจอกำแพงขวางถนนอีกแล้ว พวกเขาถูกห้ามไม่ให้ขึ้นเหนือและลงใต้ และไม่เข้าไปแคว้นกาลาเทียทางตะวันออก จะทำอะไรละที่นี่? เมื่อถึงจุดนี้เราก็อาจจะพูดว่า “ประตูปิดหมดแล้ว สงสัยเราน่าจะต้องกลับบ้าน” แต่เปาโลไม่ได้พูดอย่างนั้น ยังเหลือทิศตะวันตก พวกเขาจึงเลียบพรมแดนระหว่างแคว้นเอเชียไมเนอร์กับบิธีเนียซึ่งนำพวกเขาไปทางทิศตะวันตก จนกระทั่งพวกเขามาถึงทะเลอีเจียน พวกเขาอยู่ที่เมืองชายทะเลชื่อโตรอัส และ “ในเวลากลางคืน เปาโลได้รับนิมิตเห็นชาวมาซิโดเนียคนหนึ่งยืนอ้อนวอนว่า ‘ขอมาช่วยเราในแคว้นมาซิโดเนียด้วย’” (ข้อ 9) ความเชื่อคริสเตียนจะไม่ถูกมองเป็นอีกหนึ่งลัทธิของคนเอเชียอีกต่อไป มันกำลังจะไปสู่ทวีปยุโรป ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิง เป็นโลกใหม่

ตลอดช่วงเวลานั้นพระเจ้าต้องการให้พวกเขาไป
แคว้นมาซิโดเนีย แต่พระองค์ไม่เคยบอกพวกเขา จน
กระทั่งพวกเขาได้พิสูจน์ให้เห็นความเชื่อและความ
พากเพียรไม่ลดละ และไม่สามารถก้าวไปไหนได้อีก

เคลื่อนที่ต่อไป นี่เป็นหลักการสำคัญจริง ๆ มีคน
มากมายเหลือเกินที่เอาแต่นั่งรอให้ปิ่นจันสวรรคตอันนั้น
มายกพวกเขา พวกเขาบอกว่า “ฉันไม่รู้ที่พระเจ้าต้องการ
ให้ฉันทำอะไร” พวกเขาจำเป็นต้องเริ่มเคลื่อนที่ เพื่อ
พระเจ้าจะหมุนพวงมาลัยให้เขาไปสู่งานรับใช้ส่วนที่
พระองค์วางแผนไว้ การรู้จักพระประสงค์ของพระเจ้า
อาจหมายถึงการเพียรบากบั่นไปตามเส้นทางแคบ ๆ จน
กระทั่งคุณเจอทางตัน เมื่อถึงจุดนั้น พระเจ้าจะเปิดประตู
ที่กว้างมาก ๆ จนคุณมองอ้อมประตูนั้นไปไม่ได้เลย คุณจะ
ได้แต่มองทะลุประตูนั้นไป

เปาโลตอบสนองอย่างไร? เรื่องนี้บันทึกไว้ในพระธรรม
กิจการว่า “เมื่อท่านเห็นนิมิตนั้นแล้วเราจึงหาโอกาสไปยัง
แคว้นมาซิโดเนียทันที เพราะแน่ใจว่าพระเจ้าทรงเรียกเรา
ไปประกาศข่าวประเสริฐกับชาวแคว้นนั้น” (กิจการ 16:10)

เปาโลตอบสนองทันที และนั่นคือปฏิกิริยาแบบเดียว
ที่จะเกิดขึ้น เมื่อหัวใจที่พากเพียรไม่ลดละมาเจอกับประตู
ที่เปิดอยู่

ผมจำได้ว่าตอนผมยังเป็นเด็ก ผมไปที่สวนสนุก และ
จ่ายเงินยี่สิบห้าเซ็นต์เพื่อจะได้ไปหลงทางอยู่ในเขาวงกต
ในนั้นเต็มไปด้วยกระจกเงาที่ว่าง และกระจกใส วิธีเล่นก็คือ
หาที่ว่างไปเรื่อย ๆ และพยายามหาทางออกจากเขาวงกต
นั้น มีเด็กเล็ก ๆ คนหนึ่งยอมแพ้และยืนอยู่ตรงจุดหนึ่ง
ร้องไห้หาแม่ แต่ไม่ใช่ผม ผมวิ่งไปเจอกระจกใส และชนก
ระจกเงา จนกระทั่งผมเจอที่ว่างที่ละจุด แล้วก็ไพล่ออกมา
ได้ในอีกสิบห้านาทีหลังจากนั้น

คุณอาจจะชนประตูปิดเยอะเยอะ แต่นั่นคือวิธีการที่
พระเจ้าบีบให้คุณไปหาประตูของพระองค์ที่เปิดอยู่ให้คุณ
ทำต่อไป พากเพียรต่อไป

คุณเห็นไหมว่าโดยหลัก ๆ แล้วพระประสงค์ของ
พระเจ้าไม่ใช่เรื่องสถานที่ พระประสงค์ของพระเจ้าอันดับ
แรกสุดไม่ใช่ให้คุณไปที่นั่นหรือทำงานที่นี่แต่พระประสงค์
ของพระเจ้าเกี่ยวข้องกับคุณในฐานะบุคคล ถ้าคุณเป็น
คนแบบที่คุณควรจะเป็น คุณก็สามารถทำตามความ
ปรารถนาของคุณ และคุณจะทำให้พระประสงค์ของ
พระองค์สำเร็จ

“ดังนั้น พี่น้องทั้งหลาย โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณา
ของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของ
ท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาอันบริสุทธิที่มีชีวิต

และเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า ซึ่งเป็นการนมัสการโดย
วิญญาณจิตของท่าน อย่าลอกเลียนแบบอย่างคนในยุคนี้
แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจแล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะ
เปลี่ยนใหม่เพื่อท่านจะได้ทราบพระประสงค์ของพระเจ้า
จะรู้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และอะไรดี
ยอดเยี่ยม” (โรม 12:1-2)

และไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในชีวิตคุณ ให้คุณ
ขอบพระคุณไปตลอดทางเพราะ“นี่แหละเป็นพระประสงค์
ของพระเจ้าสำหรับพวกท่านในพระเยซูคริสต์”(1 ธส.5:18)
พระองค์กำลังใช้ประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตคุณ เพื่อป็น
คุณให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์

เกรซบรณสาร

พันธกิจ

เกรซบรณสารเป็นโครงการภายใต้มูลนิธิมหากษัตริย์คุณของแบ็บติสต์ในประเทศไทย จัดตั้งขึ้นเพื่ออบรมคริสตจักรไทยเกี่ยวกับวรรณกรรมพระคัมภีร์เชิงปฏิรูปเพื่อถวายพระเกียรติสิริแด่พระเจ้า เราปรารถนาที่จะเป็นผู้นำในการสร้างสรรค์หนังสือวรรณกรรมและแหล่งข้อมูลของหนังสือต่างๆ เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระคริสต์และส่งเสริมหลักการของพระคัมภีร์

วิสัยทัศน์

เราปรารถนาหัวใจคริสเตียนไทยรายบุคคลเพื่อเติบโตขึ้นในความเชื่อและรู้สึกมีความมั่นใจในการเสวนากับคนอื่นๆ ในเรื่องพระเยซูคริสต์ เราปรารถนาที่จะหนุนใจคนทั่วไปที่กำลังศึกษาหรืออยากศึกษาคริสตศาสนาเป็นครั้งแรกให้สามารถเจาะลึกลงไปข้างในได้ และเราอยากช่วยเหลือผู้คนภายนอกคริสตจักรที่กำลังตั้งคำถามเกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขาและเห็นความเชื่อมโยงเกี่ยวกับคริสตศาสนา

เรามุ่งมั่นที่จะแบ่งปันแนวความคิดแบบคริสเตียนที่เป็นนวัตกรรมใหม่เพื่อให้ผู้คนจากทุกภูมิหลังสามารถมีความเข้าใจเกี่ยวกับความเชื่อของคริสเตียนได้

ติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่:

www.GraceBannasan.com

facebook.com/gracebannasan

@gracebannasan

instagram/gracebannasan

ทำไมจึงยากเหลือเกิน ที่จะรู้พระประสงค์ของพระเจ้า สำหรับชีวิตของคุณ?

ในหนังสือ “พบแล้ว: พระประสงค์ของพระเจ้า” ศิษยาภิบาลและอาจารย์ที่น่าเชื่อถือ จอห์น แมคอาร์เธอร์ จัดการกับคำถามสำคัญนี้โดยตรง ตลอดหนังสือทั้งเล่ม แมคอาร์เธอร์แบ่งปันหลักการอันทรงพลังหกข้อที่จะทำให้ทิศทางแก่คุณ เต็มเต็มคุณด้วยจุดหมาย และทำให้คุณมีความมั่นใจที่จะดำเนินชีวิตสอดคล้องกับแผนการของพระเจ้า

หลักการห้าข้อแรกจะมุ่งเน้นไปที่การทำความเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตของคุณ และหลักการอันน่าประหลาดใจข้อที่หกอาจเปลี่ยนชีวิตของคุณ

จอห์น แมคอาร์เธอร์ ดูเนียร์ เป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์ของคริสตจักรเกรซคอมมิวนิตีในย่านชานวาลลีย์ รัฐแคลิฟอร์เนีย และเป็นประธานของเดอะมาสเตอร์สคอลเลจแอนด์เซมินารี และเป็นอาจารย์ผู้มีบทบาทสำคัญในพันธกิจสื่อ Grace to You ด้วยประสบการณ์การทำพันธกิจยาวนาน

กว่าสี่สิบปี จอห์นได้เขียนหนังสือที่เปลี่ยนแปลงชีวิตผู้คนไปแล้วหลายสิบเล่ม รวมไปถึง *The MacArthur Study Bible* และ *The Gospel According to Jesus*

eBook

ISBN 9786169455097

